૫૨૩૫

કીંમત ૪ આના



સ્વધર્મનિર પ્રેસ મુંબઈ માંડવીબંદર.

લોકપ્રીય કબીર પદ સંગ્રહ

ભાગ પહેલો.

પદ.

નેના નેના, દરશન બાકો લોભી દો નેના—ટેક.
પંચ તત્વનકો બના હે પીંજરે,
જીમે બોલે મધુ મેના—નેના નેના૦ ॥૧॥
કયા ભીતર બાગ બગીચા,
બેલછબેલી ભર દેના—નેના નેના૦ ॥૨॥
ચુન ચુન કલીયાં સેજ બીછાયે,
ઊપર બેઠે દીલચમના—નેના નેના૦ ॥૩॥
કહત કબીર સુનો ભાઇ સાધુ,
હરીકે ચરન ચીત લવના—નેના નેના૦ ॥૪॥

પદ

સમજ મન રે કોઇ નહી અપના—ટેક.
ઘટમેસેં પ્રાન નીકસ જબ જાએ—મુ પર ડાલે ઢપના—સમજ.॥૧॥
ચારો મીલ કર જબ ખાટ ઊઠાવે—જંગલ બીચ રખના—સ ॥૨॥
જંગલ બીચ એક લકડીકા સુરણુ—હાર હુજરસે જલના—સ. ॥૩॥
કહત કબીરા સુન ભાઇ સાધુ—એઈ ઘર હોય સપના—સ. ॥૪॥

પદ

ઘર બસત નજર નહી આવે; બન બન ફીરે ઊદાસી,
પાનીમે મીન પેયાસી—ઘર બસત—ટેક.
જોગન હોકર બન બન ઢુંડે—કયા મથુરા કયા કાસી—પા૦ ॥૧॥

જલબીચ અગનયાં બીચ કલયાં–તયાંહી પુરૂષ અવનાસી–પા.ા૨ા
કહત કબીર સુન ભાઈ સાધુ–ઊપર કાલ મુઆસી—પા૦ ા૩ા

પદ

અરે મન સમુજકી લાઢ લઢનીયા—ટેક.
પાની ચાહે તો હયાંહી પીલે–આગે ન દેશ ન પનીયા–અરે. ા૧ા
સોદા ચાહે તો હયાંહી કર લે–આગે હાટ ન બનીયા–અરે. ા૨ા
બરે બરે નાયગ પાર ઉતર ગયે–તેરી બાત ન તનીયા–અરે. ા૩ા
પાંચ બેલ તેરે રથકે થારે–પડીરહી હે તેરી ગુનીયા–અરે. ા૪ા
કહત કબીર સુનભઇ સાધુ–આપહી હે નીત બનીયા–અરે. ા૫ા

પદ

સંગત સંતનકી કર લે, જનમકા સારથક કછુ કર લે–ટેક.
ઊતમ દેહી નર પાયા પ્રાણી–ઇસકા હીત કછુ કર લે;
સદગુરૂ શરણે જાકે બાબા— જનમ મરણ દુર કરલે–સંગત. ા૧ા
કહાંસે આવે કાંહાંકુ જાવે–એ કુછ માલુમ કર લે;
દો દીનકી જીંદગાની યારો–હુશાર હોકર ચલ લે–સંગત. ા૨ા
કોન કીસીકે જોરૂ લડકે–કોન કીસીકે સાલે,
જહલગ પલોંમે પઇસા ભાઇ- તહલગ મીઠા બોલે–સંગત. ા૩ા
કહત કબીરા સુનભાઇ સાધુ–બાર બાર નહીં આના;
અપના હીત કછુ કરલે ભઇયા–આખર એકેલા જાના–સંગત.ા૪ા

પદ

સંગત મત કરના ખોટી, દુનીઆ ઉલટી હએ જુઠી–ટેક-
સગા ભાઇસો બુરા બોલે સાલેકુ સનમાના;
માઇ બાપતો ભીખ માગે–સસરેકુ જમખાના–સંગત. ા૧ા
જીસકા લેવે ઉસ ધમકાવે–બાત બોલે તીની;

સાધું સંતકુ કછુ ન માને-રખે કાનપર પથરી -સંગત. ॥૨॥
કઉરી કઉરી માયા જોરી-લાખ કરોરા મોટા;
ચીઠી આઇ જદ રામજીકી-ખોલ ગયા લંગોટા—સંગત. ॥૩॥
કહત કબીરા સુનભાઇ સાધુ—દુનીઆ ભઈ દીવાની;
માહાદેવકું છોડદીયા—ઓર પુજવા જાય ભવાની—સંગત ॥૪॥

પદ

ખેલ સબ પૈસેકા, સબ કુછ બાતાંહે પૈસા—ટેક.
પૈસા જોરૂ, પૈસા લરકા- પૈસા બાબા બહેના;
પૈસા હાતી ઘોડે પુલાના-પૈસા લગે નીશાનાં-ખેલ. ॥૧॥
પૈસા દેવ, પૈસા ધરમ-પૈસા સબ કુછ ભાઈ,
પૈસા રાજા રાજ કરાવે-પૈસા કરે લઢાઇ-ખેલ. ॥૨॥
પૈસા હાતીપે અબુજ ચડાવે-પૈસા ઘોડે ઉરાવે;
એક દીન પૈસા બદલ ગયા તો-પાણીમે લંગર પરાવે-ખેલ. ॥૩॥
પૈસા ગુરૂ, પૈસા ચેલા-પૈસા ભકતી કરાવે:
કહત કબીરા સુન ભાઇ સાધુ-પૈસા જીવ છોરાવે-ખેલ. ॥૪॥

પદ

સબ પૈસેકે ભાઇ, દીલકા સાથી નહીં કોઇ-ટેક.
ખાને પીનેકું પૈસા હોય તો-જોરૂ બંદગી કરે;
એક દીન ખાના નહી મીલે તો-ઠીરકે જવાબ કરે-સબ. ॥૧॥
જબ લગ અપને પલ્લેમે પઈસા-તબ લોક સલામ કરે;
અપના પઇસા નીકલ ગયા તો-કોઇ નહી મીઠા બોલે-સબ. ॥૨॥
ભાઇબંધ ઓર બહીન સાલે-સબ પૈસેકા ભાઇ,
દીલકા સાથી કોઇ નહીં રે-કહત કબીર સુનાઈ-સબ. ॥૩॥

પદ

ભાવ ભજન સુન ગાઊંગી, રમતે રામકુ રીઝાઊંગી-ભાવ ભજન-ટેક.

બન બન જાઊં પતર નહી તોરૂં—ના મેં ડાલ સતાઊંગી,
ડાલ ડાલ બીચ સાહીબ મેરા—ચુરી ચુરી સીસ નમાઊંગી—॥૧॥
જડી ન રાખું બુટી ન રાખું—ના મેં બઇદ કહાઊંગી,
સદગુરૂ બઇદ મીલે અવીનાસી—ઊનસે હાત દેખાઊંગી—૨. ॥૨॥
કરશન કટારા કરશનકે બાંધું—નેનકે બાન ચલાઊંગી,
પાંચ મોહોર પચીસ બસકર—મુજસે મુજરે આઊંગી -રમ. ॥૩॥
પાંચ મુખી ગંગા જલ લેકર—માન ગુમાન બાહુંગી,
સબ સાધનકે રતન બીલા કે—માથે છાપ ચઢાઊંગી,—રમતે ॥૪॥
તીરથ જાઊં મેં જલમેં નાહું—ના મેં જીવ સતાઊંગી,
કહે કબીર સુન ભાઇ સાધુ—મનહી તીલક લગાઊંગી—રમ. ॥૫॥

પદ.

કબીરજી તુમ કબકે ભયે બેરાગી—ટેક.

નહી થા ચંદા નહી થા સુરજ—નહી થા નવ લખ તારા
તેરા માહદેવજીકા જનમ ન થા—તબકા ફીરૂં અકેલા—કબી. ॥૧॥
જનની નહીં મેં જનમ લેઊં—નીર નહી મેં નાહું,
ધરતી નહી મેં પાઊં ધરૂ—ખંડ નહી મેં જાઊં—કબીરજી. ॥૨॥
સતજુગ લીની, સતકી પાવરી—દવાપર લીના દંડા,
તેત્રાજુગમેં તીલક બનાયા—કલી જુગમે ઝોલી જંડા—ક. ॥૩॥
અધાધુન આગે ન થા—ન થા ગુરૂ ન થા ચેલા,
કહત કબીરા સુન ભાઈ સાધુ—તબકા ફીરૂ એકેલા—કબીરજી. ॥૪॥

પદ.

સમજ બોજ મન ખોજ દીવાને આશક હો કર રોના કેઆ
સમજ—ટેક.

આયા હે સો કર લે સોદા—પાયા હે સો ખોના કેઆ,
જબ તું આયા પ્રેમ ગલીનમો—સીસ દેના ફીર ડરના કેઆ. ॥૧॥

હુકા સુકા જમકા ટુકા—સોના હોય સો સોલાના કેઆ,
જબઆંખીઅનમેં નીંદ ભુલી આવે-તકીઆ ઓર બીછોનાકેઆ॥૨॥
સત ગુરૂ પાન ગલીચા લાગા—ઘાયલ હો કર રોના કીઆ,
કહત કબીરા સુન ભઇ સાધુ—જાદુ ઊપર ટોણા કેઆ સ. ૩

પદ

એનીયે આજ રંગ હે રંગ હે રંગ હે—ટેક.
તેહારીસી સુરતમોએ અછી લગત હે,
જયું બાદલ ધન ચંદ હે—એનીયે આજ૦ ॥ ૧ ॥
જમન જમનકે સબ દુખ ગયે,
મેરે મનકુ ભાવ નવા સંગહે—એનીયે આજ૦ ॥૨॥
કહત કબીર સુન ભઇ સાધુ,
સારી ખુદરતમેં ઓ આપહી નીસંગ હે—એનીયે૦ ॥૩॥

પદ

જીનકી રેન અપાર જગતમેં, સોહી સત નામ પેઆરા હો--ટેક.
જેસી કમલજ રહે જલ ભીતર—જલયમે કરત પસારા હો,
ઓનકી પત નીર નહી લાગે—ઢકલ ફીયા જેસા પારાહો—॥૧॥
જેસા સતીઆં ચઢે સરન પર—પીયુ કબ ચેન નહી થારા હો,
આપહી જલ ગયે કુટુંબ ઊધારે—લે ચલી દોકુલ તેરા હો—॥૨॥
જેસા સુર ચઢે રન ઉપર—જીને બાધા સકલ હથીઆરા હો,
ઓનકી સુરત રહે લરનેકી—પ્રેમમદમાં લલકારા હો—॥૩॥
ગાયન ગજીવન લઢે જલ ભીતર—લડત લડત ગજારા હો,
જદ લગ સહોન રહી દુબનેકી તબ સત નામ પુકારા હો—॥૪॥
ભવ સાગર એક નદીયાં બહેતી—લખ ચોરાસી ધારા હો,
કહત કબીર સુન ભઈ સાધુ હંસા ઊતર ગયે પારા હો । ॥૫॥

પદ

દાતા બીન ગુરૂ કોઇ નહી, જગ બાગનહારા હો. દાતા બીન—ટેક.
તીન લોક ઊપર થારા—સબકે ઓ કીરતારા હો;
કયા રાજા કયા છત્રપતી—સબ હાથ પસારા હો દાતા.—॥૧॥
વહીકે ઉપર એક ધામ હે—મોરે સાંધ પુકારા હો;
કરમકી બલીયાં ધારકે—મોરા હંસા ઉભારા હો—દાતા. ॥૨॥
તીરથ તારન સબહી ગયે કયાં તીરથ ઓર તારા હો;
કામ કરોધ તોરે ધોયે નહી—કયા અંગ પખારા હો-દાતા. ॥૩॥
દેવલ મંદીર જન ગયે—વહાં કયા તુજ પાયા હો;
કોટ તીરથ ફલ હોત—ઓઇ એક સાધન જમાયા હો-દાતા.॥૪॥
મીયાન મીયાં કે બાગમે—મસજદ એક કાયા હો;
ઝાડુ દે તન ધર ગ્નાનકા—સત ગુરૂ ફરમાયા હો દાતા૦ ॥૫॥
કહત કબીર ધરમદાસકુ—ઢુંઢત ઘોલે હો;
અંધકુ તો સુજત નહી—ઘટ ઘટમાંહી બોલે હો—દાતા. ॥૬॥

પદ

તું નેકી કર લે દો દીનકા મેજબાન બે, મનવા ક્યાં તો દો દીન
કી ગુજરાન બે—ટેક.

કહાંસે આયા કહાં જાયગા, તન છુટા મન કહાં રહેગા;
મત કરના અભેમાંનવે, તું નેકી કર લે૦ ॥૧॥
કોઇ દીન લુખા સુખા સાંધા, કોઇ દીન દુધ મલીદા રાંધા,
કોઇ દીન છેડે તાન વે, તું નેકી કર લે૦ ॥૨॥
કોઇ દીન શાલ દુશાલા અંગે, કોઈ દીન તુટા ફાટા નંગે,
કોઇ દીન ભોગે હાલન વે, તું નેકી કર લે૦ ॥૩॥
કોઇ દીન બાગ બગીચા બાડી, કોઇ દીન જંગલ બીચ ઉજાડી,
જાગત કબીર મસતાન વે, તું નેકી કર લે૦ ॥૪॥

પદ

કેથે ગયો પંચી બોલતો—ટેક .

મુખ પાન ચાવતો, પીક ઉરાવતો—વાંકી મુછ મરોડતો—॥૧॥

ચુવા ચંદન ઓર અરગજા ફુલોંમે—પંચી દીહી તોલતો—॥૨॥

જીનેહી પેહનતો, જાડેહી પેંહનતો-હસી ખુસી ઘુંઘટખોલતો—॥૩॥

બાગોમા જાતો. આંબ ફુલ ખાતો—અવસર કે કામ બીચ ડો લતો—કેથે ગયો૦ ॥૪॥

કેહેત કબીર સુનો ભાઇ સાધુ—કમર કટાર નહી ખોલતો—કેથે ગયો૦ ॥૫॥

પદ

નીરધનકે ધન રામ, હમારે નીરધનકે૦—ટેક.

ચોર ન લેવે ઘટહુ ન જાવે—ધાર પરે આવે કામ. હમારે—નીરધન૦ ॥૧॥

સોવત બેઠત જાગત ઉઠત—જપું હર હર નામ, હમારે—નીરધન૦ ॥૨॥

દન દન હોતે સવાય સવાય-ખુટત નહી એક દામ હમારે—નીરધન૦ ॥૩॥

ઠાકોર ચલે નગર દ્વારે—પાસ નહી બદામ, હમારે—નીર૦ ॥૪॥

કહત કબીર સુનો ભઇ સાધુ —પારસકો નહી કામ, હમારે-નીરધન ॥૫॥

પદ

અવસર બેર ઇબેર ન આવે—ટેક

જીઊ જાને તીયું કર લે ભલાઇ—સમરનકો ફલ પાવે અવસર૦ ॥૧॥

તનઇ છું ટ ધન કાહે કામ લગત હૈ—કાયકુ કપટી કેહલાવે—
અવસર૦ ॥૨॥
જુઠઇ કામ ધામ જુઠઇ દામ નામ—જુઠઇ જનમ ગુમાવે—
અવસર૦॥૩॥
જો જાને કછુ કર લે ભલાઇ—જનમ જનમ સુખ પાવે—અ૦॥૪॥
કહેત કબીરા સુનો ભાઈ સાધુ—એ કચનજેસો ફલ પાવે—અ૦॥૫॥

પદ

દેખો દુરમત યા સંસારકી—ટેક.

અરે જેસો હીરો હાતસે છાંડ દીનો—બાંધી મુઠી એગારકી—
દેખો ॥૧॥
કોઇ ખેતી કોઇ બનજ—કોઇકુ હાંસ હે હથીયારકી—દે૦॥૨॥
ઠગ ધુપમે દીસ ગુમાવે—સુધ બીસારી હે કીરતારકી—દે૦॥૩॥
જાન બુજકર પંથ ચલત હે—સુન સુન બાત ગમારકી—દે૦॥૪॥
અપને હાથ ગલેંબીચ ડાલે—એ ફાંસી હે માયા જાલકી—દે૦ ॥૫॥
સો સો બેર તુજકુ કેહતા હર્ગી—મુજે સોગંદ હે સરજન હારકી-
દેખો૦ ॥૬॥
કહેત કબીરા તોરી કાયા બીનસ જાયગી—પલમે જેસી માયા
છારકી દેખો—॥૭

પદ.

ભુલ્યો મન ભમરા તું કાંહાં ભમ્યો,.ભમ્યો દીવસને રાત;
માયાનો બાંધેલ પ્રાણીઓ, સમજ્યો નહી શુધ વાત—ભુ૦ ટેક.
કુંભ કાચો કાયા જાવરી—જોઇને કરોરે જતન,
વણસતાં વાર લાગે નહી—રાખો રૂડું રતન—ભુલ્યો મન૦ ૧॥
કેનાં છોરૂં કેનાં વાછરૂં—કેનાં માય ને બાપ,
અંતકાળે જાવું એકલા—સાથે પુન ને પાપ—ભુલ્યો મન૦ ૨॥

જે ઘર નોબત વાજતી—રૂડા છત્રીસ રાગ,
ખંડેર થઇ તે ખાલી પડયાં—કાળા ઉડે છે કાગ ભુલ્યો મન. ૩॥
જીવની આશા ડુંગર જેવડી મરણ પગલાં હેઠ,
મોટા મોટા મરી ચાલીઆ—લાખો લખપતી શેઠ—ભુલ્યો મ૰ ૪॥
ભલટી નદી પુર ઉતરી—જાવું પેલેરે પાર,
આગળ નીર નહી મળે જોઇએ તે લેજે હાર—ભુલ્યો મન૰ ૫॥
સતકરમ સદવસ્તુ વોહોરજો ઇશવર સ્મરણ સાથ,
કબીર જુહારીને નીસરીઆ—લેખું સાહેબને હાથ—ભુલ્યો મ. ૬॥

પદ.

નીંદા મત કરના કીસકી, સચી બાત કબીરકી—નીંદા મત. ટેક.
સાચા જુઠા દોનો ભાઇ—ખુદાને બનવાયા,
ભગતકી નીંદા ભગત કરે સો—ઓઇ નરકમે ગયા—નીંદા. ૧॥
જીસકી કરની ઊસકી ભરની—તું કીઊં દલગીર ભાઇ,
રાવનને તો અપની લંકા ખોઇ—કરની ભરનીકી બાદશાહી
નીંદા. મત ૨॥
કઊરવ પાંડવ દોનો ભાઇ—એક સાચા એક જુઠા,
સચા બઇકુંઠમેં જાવે—જુઠા નરકમેં બેઠા—નીંદા મત. ૩॥
જો કરેગા સોઇ ભરેગા—હીઆં કેઆ કીસા જાતા.
કહત કબીરા સુન ભઇ સાધુ એક સચા એક જુઠા. નીંદા મત.૪

પદ.

સીતા રામ ભજન કર લીજીઓ, મનવા ગુરૂ ભજન કર
લીજીઓ ટેક
ભુખે અનનો, પેઆસે પાણી નંગે વસ્ત્ર દીજીઓ
મેરે મનવા રે સીતા રામ ભજન કર લીજીઓ ૧॥
માટી હોઢના, માટી બીછાના માટીકા શીરાના,

માટીકા કલબુદ બનાયા આખર મટીમે રે જાના,
કેઆ તન મરતા હે રે–મનવા રે સીતા. ॥૨॥
માયા છોડો કાયા છોડો, છોડો ઘરકી આસ.
રામ નમરકા બતકી છોડ, બીદશબન કર વાસ.
મેરે મનવા રે સીતારામ ભજન કર લીજીઓ ॥૩॥
કહત કબીરા સુન ભઇ સાધુ–રામ નામકી લુટ પરાહે,
લુટન હોય સો લુટ–આખેરકો પસતાવેગા,
જબ તન મન હો જાયગા ધુલ,
મેરે મનવા રે સીતારામ ભજન કર લીજીઓ ॥૪॥

પદ

એક દીન પંચી ઉર જાયગા. માંનો એક દીન પંચી ઉર–ટેક.
નેકી કર રહીયે, બદીસેં ડરીયે; સાહેબ નામ રહે જાયગા એક૦૧
કહેત કબીરા, સુનવે મનવા. ખાલી મુકામ તન બેઠ
જાયગા–એક૦ ॥૨॥

પદ

ચંદ ખીલયો હે ગગનમેં, રેન ચકોર હે ચેનમેં—ચંદ૦ ટેક.
સતી સ્ત્રીયા સતમે રાજી, તપસી રાજી બનમેં;
અંબુકે ડાલીપે કોયલ રાજી. સુમ રાજી ધનમેં–ચંદ૦ ॥૧॥
જલ ભીતરમેં મીન રાજી, મેના રાજી જંગલમેં;
દાસ કબીર ભજંનમે રાજી, જયું હાકમ રાજી અમલમેં–ચં૦ ૨

પદ

કર સમરનકે રંગ હોલી ખેલીયે, એ ધયાન પચકા ગયાનકે રસ
ભયે,યા બુધ મનસે લડીયે–કર સમરનકે૦ ટેક.
સુરત નીરંગ ઓર રંગ રાગણી–કોન ચંતસે ગાઇયે;

પાંચ સખી મીલ ઉઠ ઉઠ ગાવે—ઉનસે લોકા ચલી ચંત યા
હીએ—યા બુધ૦ ॥૧॥
તાલ પખવાઝ મુરૂદંગ બંસલી, અનહદ નાદ બજાઇયે,
કામ કરોધ લોભ મોહ મતસર, ભર ભર અબીર ઉડાઇયે—
યા બુધ૦ ॥૨॥
પરેમ પરકાસ અનન ભયે અંતર, આવન ગાવન સુનાઇયે,
કહેત કબીરા સુન ભાઇ સાધુ, શુધ ગુરૂસે ફગવા ગાઇએ—
યા બુધ૦ ॥૩॥

પદ

રમતે રામ ફકીર, કોઇ દીન યાદ કરેગે રમતે રામ૦ ટેક.
અગર ચંદનકી ધુની લગાઇ,
ચલો દેખો હે સથીર—કોઇ દીન યાદ૦ ॥૧॥
ઇડા પીંગલા અવર સુસુમના,
બીરલા જાને હે બીર—કોઇ દીન યાદ૦ ॥૨॥
કહત કબીરા સુન ભાઇ સાધુ,
કર સાહેબકી ફીકીર—કોઇ દીન યાદ૦ ॥૩॥

પદ

અબ દુજો જોગી ગુરૂ મેરા, યા પતકકા કરોની નીવેરા
અબ દુજો૦ ટેક.
તરોવર એક મુલ બીન ડાલ, બીન ફુલોં ફળ લાગા;
ઉસે ડાલન મુલન પતરન સાખા, તો એસે ગગન મુખ
ગાજા—અબ૦ ॥૧॥
ગગન મંડલમેં ઉડ મુખ કુવા, વહાં અમીકા બાસા,
સગુરા હોયસો ભર ભર પીવે, નગુરા જાવે પેઆસા અબ૦ ॥૨॥

ગગન મંડલમેં ગોવા બેઆની, ધરતી દુધ જમાયા,
અછી છાછ બીરમાં લેગે, એસા સઉને માખન ખાયા અ૦ ॥૩॥
પંછીકા ખોજ મીનકા મારગ, કેહતા કબીરા બીચારી,
અપરમપાર પાર પરસોતંમ, તા મુરતકી બલીહારી—અબ૦ ॥૪

પદ

ભજ લે રામ દયાધનકુ, સમજ લે જુઠી માયાકુ—ભજ લે—ટેક.
ચાર દીનકા રહેના બાબા—શોક કરે કયા હુવે;
બડે બડે કે હવાલ દેખે—ચંદર સુરજ દો જાવે—ભજ લે૦ ૧॥
સવરગ મૃત્યુ પાતાલ રહે નહી—પંચ ભુત ધુલધાની;
જીસ માયા કે ખટાટોપસે—આખર ગરદ નીશાણી—ભજ૦ ૨॥
જાહાં હુવે તાંહાં મીટ જાવેગા—બેદ કહે યે બાની:
કહત કબીર એક રામ નામ—ઓર નહી મનમાની—ભજ૦ ૩॥

પદ

રામજીસેં રાજી, મેરા દીલ રામજીસે રાજી—ટેક.
નંગહી આવે નંગહી જાવે-જુઠી લગાયા બાજી—રામજીસેં૦ ૧॥
સાગર ઉપર સીલા તરાયા—મારા રાવન પાજી—રામજીસેં૦ ૨॥
બેદ પઢ પઢ પંડીત હુવા અવર મુલા કાજી—રામજીસેં૦ ૩॥
કહત કબીરા સુન ભઈ સાધુ, બઈકુઠ નોંબત બાજી—રામજીસેં૪॥

પદ

અરે અબદું માલી એક શીઆના, સબ ધટ રહેઓ રે
લોભાના. અરે—ટેક.
આપહી માલી આપહી બારી—આપહી કલીયાં જોડે;
આપહી ચાહે કાચા પાકા—મન માનેસોં તોડે—અરે અબદુ૦ ૧॥
આપહી બાલ બુઢાહી આપે—આપહી ગલગલ બોલે,

સુરા હોકર રનમેં જુંજેહી આપે આપહી મુખ મારે—અ૦
આપહી ચોર શાહભી આપે—આપહી પાંજી દોરે,
આપહી મારે જીવારહીભી આપે—આપહી બાંધા છોરે—અ૦ ૩॥
આપહી પવન આપહી પાની—આપહી બરખે મેહા,
આપહી સુખ દુખભી આપહી—આપહી નેહસનેહા—અ૦ ૪॥
આપહી ચાંદ આપહી સુરજ—આપહી ધરતી આકાસ.
સબ ધટ પુર રહે પરેમાનંદ—સમરે નામ કબીર દાસ—અ૦ ૫॥

પદ

સાધો ભાઇ ધરકી કહીઓ નહી માને પરધટ કહું કે છાને.
સુવત સવેરી ઉઠન અવેરી—વખત બેતાલ ભુલાવે.
સનાન કરત ઓ બાલક પટકે—એસી કપટ કેહલાવે—સાધો૦
શોહોર કરે ઓર જુંટીયાં મારે—અવસર ટુંક ના ગાલે,
એસી બેઢંગ રીરત ઢીતાઉ—મન માને વેસી ચાલે—સાધો. ૨॥
મનછા નારી બહુ બુધ મારી—સબદ ગુરૂકી કાઠી,
ધેરહી ઘેર કર ભીતર મીત્ર—ઓર ચલત નાઠી નાઠી—સાધો, ૩॥
નીરગુન નીંદાકી મારી કરત—બરેહાં લોક બીચ બાસા,
કહેત કબીરા સુન ભઇ સાધુ—કયું ચલે વે ધર ખાસા—સાધો૦

પદ

યે તનુ મુંડના બે મુંડના, આખર મટીમે મીલ જાના—યે તનું.ટેક
માટી કહે કુંભારકું બે—તું કીઉં ખોદે મુજકું;
કોઇ બખત એસા આવેગા—કીં મે ગાઢુગા તુજકું—યે તનુ. ૧॥
લકડી કહે સુતારકું બે—તું કયાં છેદે મુજકું;
કોઇ બખત યોં આવેગા—મેં જલાઉં તુજકુ—યે તનુ. ૨॥
કપડ કહે દરજીકું બે—તું કયોં ફાડે મુજકું,

એક દીન એસા આવેગા—કીં મે ઢકાઉ તુજકું—યે તનુ. ૩।
કહેત કબીરા સુન ભઇ સાધુ—દેના એસા લેના,
ભાવ ભગતસે પાર ઉતારો, રામ નામ જપ કરના—યે તનું. ૪।।

પદ

ભઇયા રામ કહે રે, ભવ જલ પાર તરો—ભઇઆ. ટેક.
જાવે અંબર જાવે ધરણી, જાવે ચંદર સુર,
ગંગા સાગર જમના જાવે— કછું ન રહવે સ્થીર—ભઇઆ ૧।।
કાયા જાવે માયા જાવે—જાવે તીની લોક,
જીતના દેખે ઉતના જાવે—કહાં કરે જન સોક—ભઇયા. ૨।।

પદ

હરીસેં કોઇ નહી બડા, દીવાને કયોં ગફ્લતમે પડા—હરીસે. ટેક
પ્રલહાદ બેટા હરીસે લપટા—જબી ખાબ કડકડા—દીવાને—૧।।
ગોપીચંદા બચન સુન કર—મહાલ મુલુક સબ છોડા—દી. ૨।।
હનુમાન રામસે સેવા કીની—લે દોણાગીરી ઉડા—દી. ૩।।
પુંડલીકને જબ સેવા કીની—વીઠલ ઝટપટ ખેડા—દી. ૪।।
કહેત કબીરા સુન ભાઈ સાધુ—હરી ચરન ચીત જડા—દી. ૫।।

પદ

નહી તનકા ભરોંસા જેસા પાણી બીચ ફુલેગા બતાસા—ટેક.
યેતો દો દીનકી જીંદગાની—મત કરના મગરોરી,
માયા દોલત કુછ નહી તેરી—યે તો ધુપ .છાંવકી ફેરી;
તુટેગી અગબતકી જબ દોરી—પલખ નહી સબુરી,
આખર હોયગા જંગલકા બાસા—જેસા પાની બીચ ફુલેગા બ.૧।।
બીછાને નરમ મખમલ—ચઢના માડી મહાલ,

તુરંગ હાની ઊંટ સુકપાલ-શેલે લપેટે લાલ,
ખજીને હીરેહી લાલ-સબહી જાવેગા ડાલ.
સાથ નહી આવેગા રતી માસા-પાણી બીચ પુલેગા-બ. ૨॥
કરકુછ ખુદા નામ ખેરાત-સોઇ કમાઇ ચલી તેરી સાથ,
નહી પડેગા જમકે હાથ-માર કરેગા તુજે મદાત;
કહેત કબીરા તુમ બચેગા કેસા-જેસા પાની બીચ પુલેગા-બ. ૩॥

પદ

કોઇ કયા જાને પરાઇ મનકી, જીન સર ચોટ પડે નરગંનકી-ટેક.
હીરેકી પરખ ઝવેરી જાને-જીન સર ખોટ પડે જોર ધનકી ૧॥
ભુલો મારગ માગ પર આવે-લગન બાન ખબર નહી તનકી. ૨॥
શાએર હોકમ મુખ છુપાવે-શુર હે ઓ પત રાખે રનકી. ૩॥
કહેત કબીરા સુન ભાઇ સાધુ-જો જપે સોં અપને તનકી. ૪॥

પદ

નારાયન નરસીંગ નરોતમ પુરૂશોતમકો ધીઆંન ધરોરી-ટેક.
ગીરવરધર ગોપાલ ગદાધર ગરૂર ધવજપદ રદીએ ધરોરી. ૧॥
દીનાનાથ દીનકે બંધુ દીન દયાલ દામોદર હર પ્રભુ-
જગનનાથ, વામન જગ બંદત હરો-કુબુધ શુબુધ કરોરી. ૨॥
પરમારથ મહાપરમેશવર સ્વામી અંતર ધેઆન ગરૂડધવજ ગામી
બાકે બરશકો મોક્ષ બીક્ટ જદ ચરન શરન મે આંન પરોરી ૩॥
શુખ કરણ દુખ હરણ દયાનીધી નર હરી નામ નીરંજન-
રાધેપતી ભવભંજન પુરણજનમ નીરંજન કીરપાકરો
દરિદ્ર હરોરી ૪॥
ચરન આએ શરનાગત તેરે શરન આએકી લાજ રખોરી-
દુખ દરીદર હરો સંતનકો તુલસીદાસ પર કીરપા કરોરી.ના. ૫

પદ

નાહક ચેત લગાએઓ ભેદ જો હું નહી પાએઓ (બે વાર) ટેક.
જોગી બનકે શબ જગ ઢુંઢો (બેવાર) ઘર ઘર અલખ જગાએઓ
ગંગા જમના ઓર ગોમતી ઘાટઘાટ શબ નાહેઓ. ૧
અબલખ નીરંજન અપને રોમ મેં રોમરોમ છાએઓ—
માએઆ ભી લોભ બશે તન દુહીતા થઇ નજર ન આએઓ ૨॥
બદરીનાથ દુઆરીકા આએઓ જગનનાથ કર આએઓ—
મેં જાણું કછું પાપ કટેગો ઉલટો દાગ લગાએઓ. ૩॥
શ્રીઠાકોરકી સેવા કીની હાથ લે ઘંટ બજાએઓ—
તુલસીદાસ ધરે મશતક પર માથે તીલક ચહડાએઓ. ૪॥

પદ

બીઆહાને આવે રામ જનક પુર—દશરથજીકે લાલારે, (બે વાર)
રાજા જનકકી કનીઆ કુમારી—ચારો દેશ પતર પઠાએઓરે,
દેશ દેશ કે ભુપત આવે—કોને ચાંપ ચઢાએઓરે ૧॥
કામધેનુકો ગોબર મંગાએઓ—ઢીલઢીલ અંગન લીપાએઓરે,
ગજ મોતીનકે ચોક પુરાએ—શોનેરી કલશ ભરાએઓરે, ૨॥
ભાત ભાતકે મંડપ છાએ— રતનકે દીપક ધરાએઓરે
બઇઠે બરહામન બેદ પઢતહે—મુની નારદ બીન બજાએઓરે ૩॥
રાંમચંદર જબ બીહાને આએ—રથ ગજ તુરંગ શવારીરે,
મોતીઅન થાલ ભરી લાઇ સુંદરી—શખીઅન મંગલ ગાએઓરે૪॥
રૂશીને જબ આજ્ઞા દીની—રામે ચાપ ચઢાએઓરે
કમલનઅન જબ ચાપ ચઢાએઓ—શંતન કેમ નભાએઓરે.—૫॥
તોડો ધનુશબાન એક છીનમે—સુરનર શબ હરખાએઓરે,
તુલશીદાશ આશ રઘુવરકી—દેવસુમન બરખાએઓરે.

પદ

બાપ કહે મારો પુત સપુત આદર દેવે બોલાવે મહીઆં(બેવાર)ટેક
કાકો કહે મારો નેક ભતીજો(બેવાર)બેન કહે કદ આવેગો ભઇઆ
તીરીઆ કહે ઘર આવેગો બાલમ તો ગરહે લગાકર લેઊંગી
બલઇઆં ૧॥
તુલસીદાસ એતે ગુણ ગાઇએ કે જીસકે ગાંઠ રૂપઇઆ ૧॥

પદ

રામજી અયોધીઆબારોરે, શરદાર હમારો,–ટેક.
દશરથ સુત કોશલ્યાનંદન, શીતારો ભરથારોરે, ૧॥
રામ લક્ષમન ભરત શતરૂધન, દશરથ રાજ દેનારોરે, ૨॥
કીરીટ કુંડળ છતર બીરાજે, ધનુષબાન કર ધારોરે, ૩॥
તુલશીદાસ પરભુ તુમેરે ચરણપર, ઓધારો અધીકારોરે. ૪॥

પદ

તુજ બીન મોરી કોણ ખબર લે ગોવરધન ગીરધારીરે ટેક.
મોર મુકુટ પીતાંબર શોહત, કુંડલકી છબ નીઆરીરે ૧॥
ભરી શભામેં દ્રોપદી ઠારી, રાખી લાજ હમારીરે. ૨॥
મીરાં કહે પરભુ ગીરધર નાગર, ચરન કંનલ બલહારીરે. ૩॥

પદ

મેં તો હરી ગુણ ગાવત નાંચુગી–
અપને મેહેલ બેઠકર ગીતા ભાગવત વાંચુંગી (બે વાર) ૧॥
ગેઆન ધેઆનકી ગઠરી બાંધ કર રૂદે એ મનમે ચીંતુગી બે.૨॥
મીરાંરે કહે પરભુ ગીરધરનાગર શદા પરેમરશ ચાખુંગી ૩॥

પદ

બીગરી કોણ સુધારે નાથ બીન બીગરી કોન સુધારે રે,
બની બનીકા શબ કોઈ સાથી, નહી બનીકાં કોઈ નાહીરે.—ટેક
ભરી સભામેં લજ્જા રાખે દીનનાથ શવાઈ રે ૧।
રામહી બીગરા લક્ષમણ બીગરા, બીગરી સીતા માઇરે,
અંજ જાએદા યુંકર બીગરા. ફીર ગઇ રામ સવારીરે, ૨।
રાવન મારા વિભક્ષણ થાપી અહલ્યાકુ ઉધારીરે,
ઈંદરજીતકા શીર ઉરાએઆ પલમેં લંકા જલાઇરે, ૩।
લાખ દોઆરેમેં પાંડવ પરવેશ ગુપતકી આગ લગાઈરે,
ચકકર મારકે ધરતી ફાટે અગનકી રાહ બતાઇરે, ૪।
માજરા બીગરી કરમા બીગરી બીગરા સજન સારા રે,
સુરદાશ પરભુ ઈઓકર બીગરા હરીકે ચરણ ભલા જાઇરે, ૫।

પદ

દરશ બીના તરશત મોરી અંખીઆં,
તુંમહો પીઆ મોએ છાંડ શીધારે, ફરકરન લાગી છતીઆં, ૧
બશતી છાંડ એ ઊજડ કીનો, વીઆકુલ ભઇ શબ શખીઆંરે,૨
સુરદાશ કહે પરભુ તુંમારે મીલનકુ, જીઉ જલતી મુખ બતીઆં,
દરશ બીના તરશત મોરી અંખીઆં— ૩

પદ

હરીકા ભજન કરૂંગા બે, જમશે ખુબ લડુંગા, (બેવાર.]
અહંતા મારૂં, મમતા મારૂં. ખાનજાદ કહલાવું,
મન મેરા ચોકશ કર રાખું, ચીત ચેતનમે મીલાઉ. ૧।।
રામ નામકા ઘોડા મેરા, "શીલ લગામ ચઢાઉ."
ભજન પરતાપ હાતમે બરછી, શનમુખ લેકર દોડું, ૨।।

ઓર લોક કશબકે ચાકર, મેં હજુરકા કાજી,
કામ કરોધકે ગરદન મારૂં, શાહેબ રાખું રાજી, ૩॥
મૈ શાહેબકા શાચા ચાકર, મેરા નામ કબીરા,
શબ શંતનકુ શીશ નમાઉં, જો હરી પરખે હીરા, ૪॥

પદ

ભાઈ હુંશાર રહેના બે, ખુદાકા નામ તે જપના બે (બેવાર) ॥ટેક॥
દો દીનકી જવાની દીવાની, તુજ અહલાને દીઆ,
રામ ભજન બીન ખાક હોએગા, "હુકમ કાલકુ કીઆ. ૧॥
ભાત ભાતકે કપડે પહેના, સુરત બનાઆ ખાશી.
રામભજન બીન મુક્ત હોગા, મત કરના મગરોરી, ૨॥
ચીપ ચાપકે પગડી બાંધે, ખાઆ પાંનકા બીડા,
જબીહી જંમકી ગાંઠ પડેગી, જાએગા નંગા ઊંધાડા, ૩॥
કહત કબીરા સુન ગંવરા, મત કરના બે થોરા,
રામ ભજનતો કરતે રહેના, કયા કાલ કરેગા બીચારા, ૪॥

પદ

વાહવા શાહેબજી, કીઆ ખુબ ખઆલ તુમારાજી (બે વાર) ટેક.
ગગન લેકર બાજ ઉડાવે, કોઆ તીર ચલાવે,
જદ બકરીને બાઘ પછાડા, ઉશકું કોન છુડાવે, ૧॥
જદ ચુવેને બીલ્લી પકડી, મુરધી ધર ધર રોવે.
અંદરકે ઘર ધુમ મચી હે, ઉંટ બીશન પદ ગાવે, ૨॥
ગુગા બેહેરાં બાત ચલાવે, અંધા કુરાંન બાંચે,
જદ હુદાંને મુરદંગ બજાઆ, લંગડા કઆ ખુબ નાચે, ૩॥
કહત કબીરા ઉલટી બાની, બીરલા કોએક જાને,
શોહી ગુરૂકા પુરા હોએગા, ઓહી બાત પછાને, ૪॥

પદ

તનકા નહી ભરોશા બે, દેખે કાલ તમાશા બે. (બેવાર) ટેક.
બડે રાજમાં શાજ બીરાજે, મેં જાંનું સુખ એલા,
કોઇ કીસીકા નહી રે ઇઆરો, આખર જાત અકેલા, ૧॥
ચીપ ચાંપકે પગડી બાંધી, બાલંમ પેચ શવાઈ,
મુછા મરડ કર દરપણ દેખે, ઢાલ ફીરંગ કરમાઇ, ૨॥
શાલ દુશાલા પટુ ઓઢે, ખાવે ગરમ મશાલા,
જબ આવેગા જમકા ફાંશા, હોવે ગરદી હલ્લા, ૩॥
કેહત કબીરા સુન ભાઇ શાધુ, મારગ શીધા શવારા,
નજર ખોલ કર દેખો ઇઆરો, એ શબ જુઠ પશારા, ૪॥

પદ

શંગત શંનતનકી કરલે, જનમ શારથક કછુ કર લે, (બેવાર) ટેક
ઊતમ નરદેહી તુ આવે. ઇશકા હીત કછુ કર લે.
શદગુરૂ શરણે જા રે બાબા, જનમ મરણ દુર કર લે, ૧.
કહાંશે આવે કહાંકુ જાવે, એ કુછ માલમ કર લે,
દો દીનકી જીંદગાંની ઇઆરો, હુંશાર હોકર ચાલ રે, ૨॥
કોન કીશીકે જોરૂ લડકે, કોન કીશીકે શાલે,
જદ લગ પલોમે દમડી ભાઇ, તદ લગ મીઠા બોલે, ૩॥
કહત કબીરા સુન ભાઇ શાધુ, બાર બાર નહી આના.
આપના હીત કુછ કરલે ભઇઆ, આખર એકેલા જાનાં, ૪॥

પદ

શંગત મત કરના ખોટી, દુનીઆં ઉલટી હે જુઠી, (બેવાર) ટેક.
સગા બાઇસો બુરા બોલે, શાલેકુ શનમાના,
માઈ બાપતો ભીખ માગે શશરેકુ જમખાના, ૧॥

જીશકા લેવે ઊસ ધમકાવે, બાત બોલે તીની,
શાધુ શંતકુ કછુ ન માને, રખે કાંનપર પગરી, ૨॥
કોરી કોરી માઆ જોરી, લાખ કરોરા મોટા.
ચીડી આઇ રામજીકી, ખોલ ગયા લંગોટા, ૩॥
કહેત કબીરા સુનભાઇ શાધુ, દુનીઆં ભઇ દીવાંની.
મહાદેવકું છોડ દીઆ, ઓર પુજવા જાએ ભવાની, ૪॥

પદ

બેલ્ર શબ પેશેકા, શબ કુછ બાનાં હે પેશા, (બે વાર) ॥ ટેક ॥
પેશા જોરૂ પેશા લરેકા, પેશા બાબા બએના,
પેશા હાતી ઘોડે પલાના, પેશા લગે નીશાનાં, ૧॥
પેશા દેવ પેશા ધરમ, પેશા સબ કુછ ભાઇ;
પેશા રાજા રાજ કરાવે, પેશા કરે લડાઇ, ૨॥
પેશા હાથીપર અબુજ ચઢાવે, પેશા ઘોડે ઉડાવે,
એક દીન પેશા બદલ ગઆ, પાંઉમેં લંગર પરાવે, ૩॥
પેશા ગુરૂ પેશા ચેલા, પેશા ભકતી કરાવે,
કહેત કબીરા સુનભાઇ શાધુ પેશા જીવ છોડાવે. ૪॥

પદ

શબ પેશેકા ભાઇ, દીલકા સાથી નહી કોઇ, (બે વાર) ॥ ટેકા
આને પાનેકું પેશા હોએગા, તો જોરૂ બંદગી કરે,
એક દીન આના નહી મીલતા, તો શીરકે જવાબ કરે, ૧॥
જબ લગ અપને પલોમેં પેશા, તબ લગ લોક શલાંમ કરે,
અપના પેશા નીકલ ગઆ તો, કોઇ નહી મીઠા બોલે. ૨॥
ભાઇબંદ ઓર બહીન શાલે, શબ પેશેકે ભાઇ,

દીલકા સાથી કોઇ નહી હે, કહેત કબીર સુનાઇ, ૩॥

પદ

કાલકા અજબ તડાકા બે, તું કીઆ જાણે લડકા બે, (બેવાર.)
નવબી મર ગએ દશબી મર ગએ, મર ગએ શહસ્ત્ર અઠાશી
તેત્રીશ કોટી દેવતા મર ગએ, પરે કાલકી ફાંસી, ૧॥
પીર મરે પેગમબર મર ગએ, મર ગએ જંદા જોગી,
જતી શતી શંનાશી મર ગએ, મર ગએ બઇદન રોગી, ૨॥
તીન લોક પર છતર બીરાજે, શો લુટા કુંજબીહારી,
કહેત કબીરા શોબી મર ગએ, રઇએત કોન બીચારી, ૩।

ભજન–રાગ ઠુમરી.

રામ ભજન તોસે કબહું બનેગો, ભાઈ હરીકો ભજન૦
મનવા માનત નહી મોરી કહીરે૦ રામ૦ ટેક.
બાલપંન તેં તો ખેલમે ખોયો;
આવ્યો બુઢાપણ થાથા થઈરે૦ રામ ભજન૦ ૧ ॥
હાડ ચામ લોહી સબ જરી જાયગા;
વામે રહેગી એક નામકી સઇ રે૦ રામ ભજન૦ ૨ ॥
વાકી પીડા વામે બોત કઠીણ હે;
અજહુ સમજયો નહીં મોરી કહીરે૦ રામ ભજન૦ ૩ ॥
તુળસીદાસ આશા રઘુવરકી;
મન તું ચરન કમલ ચિત રહી રે૦ રામ ભજન૦ ૪ ॥

ભજન–રાગ રેખતો.

સુનો રઘુનાથજી પ્યારે, દ્રગનસે હોઉ મત ન્યારે૦ ટેક.
કઠણ એક લોભકી ધારા, બહ્યા જગ જાત સંસારા;

જેસા રે એક રેનકા સપના, સમજ મન કોએ નહી અપના. ૧॥
પાત એક ડારસેં તુટા, ગડા જેસે નીરકા ફુટા;
ગોરા તન દેખકે મત ભૂલ, જગતમેં જીવના થોડા૦ સુનો૦ ૨ ॥
તજો મદ લોભ ચતુરાઈ, રહો નિરસંગ જગ માંહી;
કુટુંબ સુતજાતિધન દારા, સોએક દિન હોયગા ન્યારા૦ સુ૦ ૩ ॥
સદા ન રહે યે નર દેહી, લગાલે રામસેં નેહી;
કહે ગંગાદાસ જન તેરા, કટેગા પાપ જમ ફેરા૦ સુનો૦ ૪ ॥

સતસંગ મહિમા—રાગ ઠમકતી ઠુમરી.

સતસંગ બિના જીવ તલખે, મેંતો જાઈ પડીરે ચોરનકે નગર. ટેક
સતસંગતમે લાભ ઘણેરા, તુરત નિલાવે હરિસેં૦ મેંતો૦ ૧॥
મનખા જનમ ફેર નહી આવે૦ લખ ચોરાસીમેં ભટકે૦ મેં૦ ૨ ॥
હાથસેં હીરા ડાર દીયા હૈં, મુઠી ભરીરે કંકરસેં૦ મેંતો૦ ૩ ॥
યહ સંસાર વાડકોહી કાંટો, ફુંકફુંક પગ ધરકે૦ મેંતો૦ ૪ ॥
ચંદસખી ભજ બાળકૃષ્ણ છબ, સુરત લગાઓ ભિન ધરસેં૦મે૦ ૬ ।

કરમગતિ—રાગભેરવી.

કરમ ગતિ ટારી નાંહીં ટરે, (બેવાર) ટેક.
કહાં રાહુ અરૂ કહાં રવી સશી, આન સંજોગ પરે૦ કરમ૦ ૧॥
વસિષ્ટ સરીખે પંડિત ગ્યાંની, ગિન ગિન અંક ધરે૦ કરમ૦ ૨॥
સીતા હરન મરન દશરથકો, વિપતમે બિપત પરે૦ કરમ૦ ૩॥
પાંડવકે હરી હોતે સારથી, બન બન ભટક ફિરે૦ કરમગતિ૦ ૪॥
તીન લોક સબ ભાવીકે બસ, કાહુસેં ના ટરે૦ કરમગતિ૦ ૫॥
સૂરદાસ હોની સો હોવે, મૂરખ સોચ મરે૦ કરમગતિ૦ ૬॥

પ્રેમ ભક્તિ પ્રકાશ—રાગ રસીલી ઠુમરી.

નાથ તુમ જાનનત હો સબ ઘટકી, મીરાં ભક્તિ કરેરે પ્રગટકી૦
ધ્યાંન ધરી પ્રભુ મીરાં સંભારે, પૂજા કરે અટ પટકી;
શાલિગ્રાંમકું ચંદન ચડત હૈ. ભાલ તિલક બિચ બિંદકી. નાથ૦ ૧॥
રામમંદીરમેં મીરાંબાઇ નાચે, તાલ વજાડે છે ચપટી;
પાંઉમેં નેપુર રૂમઝુમ બાજે લાજ સંભાર ગુંગટકી. નાથ૦ ૨॥
ઝેર કટોરા રાંણેજીએં ભેજ્યા, સતસંગત મીરાં અટકી;
લે ચરણાંમૃત મીરાંએં પીધુ, હો ગઈ અંમૃત વટકી૦ નાથ૦ ૩।
સુરત ડોરિપર મીરાં નાચે, શિરપેં ઘડા ઉપર મટકી;
મીરાંકે પ્રભુ ગીરધર નાગર, સૂરતિ લગી જેસી નટકી૦ નાથ૦ ૪॥

વિચિત્ર કર્મગતિ—રાગ રસીલી ઠુમરી.

ઓધવજી પ્રાલભકી ગતિન્યારી, દેખો બાતરૂદયમે બિચારી. ટેક.
નિરમલ નીર ભર્યો હૈ સરોવર, સમુંદર હો ગએ ખારી;
બગલેકું રૂપ અનુપ દીઓ હૈ, કોયલ કર દીની કારી૦ ઓધવ૦ ૧
સુંદર લોચન મૃગકું દીઆ હૈ, બન બન ફીરત દુખારી;
મુરખ રાજા રાજ કરત હૈ, પંડિત ભયારે ભીખારી૦ ઓધવ૦ ૨।
વેશ્યાકું પાટ પીતાંબર પેરન, શીલસતીકું નહિં સાડી;
સુંદર નાર વાંજણુ કર ડારી, ભૂંડણુ જણુજણુ હારી૦ ઓધ૦ ૩॥
સૂમકું અન ધન બોત દીઓ હૈ, દાતાકું ન મિલે જુવારી;
મીરાં કહે પ્રભુ ગીરધર નાગર, ચરનકમલ બલિહારી૦ ઓધ૦ ૪॥

ભજન—રાગ દેશી.

ભાવસેં કરોરે ભજન હેતસેં કરો;
આ તો સ્વપનું છે સંસાર ભજન ભાવસેં કરો૦ ટેક.
ભાવ ધરી ભગવંતને ભજો, પ્રપંચ પરહરો;

સહું પેહેલા સંસારમાં પ્રાણી, સુખે તો તરો૦ ભાવસેં૦ ૧ ॥
એક તો આતમરામ રૂદયમાં, અખંડ ઓચરો;
સતગુરૂ સંત સેવ્યા વિન્યા નિશ્ચે નાં તરો૦ ભાવસેં૦ ૨ ॥
કાળનું જોખમ ભારી તેને, દેખીને ડરો;
ચેતીને તમે ચાલજો આગલ, કામ છે ખરો૦ ભાવસેં૦ ૩ ॥
સતગુરૂનાં વચન તમો, ધ્યાનમાં ધરો;
દાસ વેરાના સ્વામીને ભજો, ભુલા કાં ફરો૦ ભાવસેં૦ ૪ ॥

ભજન.

ત્રશ્ના તું ન ગઇ મેરે મનસેં (બેવાર)
ફેર ફેર તો કું સમુજાયો, છુટે ન કોટિ જતનસેં, ત્ર૦ ટેક. ૧ ॥
પાકે કેશ જનમકે સાથી. જોત ગઇ નેનનસેં;
પગ થાકે કર કંપન લાગે, લાજ ગઇ લોકનસેં૦ ત્રશ્ના ૨ ॥
ટુટે દશન બચન નહી આવત, શોભા ગઇરે મુખનસેં;
શ્રવણુ ન સુજે બચન કાહુકે, બલ જો ગયો ઈંદ્રિનસેં૦ ત્રશ્ના૦ ૩ ॥
વાત પિત કફ આન ગ્રહોરી, સુતહુ બોલાવત કરસેં;
ભાઇ ભતીજા પ્રેમ પીઆરા, નાર નીકાસત ઘરસેં૦ ત્રશ્ના૦ ૪ ।
પ્યારે ત્રીભુવન નાથ ભજી લે, લોભ ન કર પર ધનસેં;
તુલસીદાસ કાહુસેં ન મિટે, બિન હરી ભજન કીએસેં૦ત્રશ્ના૦૫ ॥

ભજન

શાને માટે ભજતો નથી, સેજે સીતારામ;
શાને માટે ભજતો નથી, સેજે સીતારામ. ટેક.
આ કાયા તુજને કામ ન આવે હાડકાને ચામ;
તેમાં શું મોહી રહયો વિષ્ટાનું ઠામ. શાને માટે. ૧
ધુતીને ધન ભેળો કીધો, દાટયો રેસે દામ;
૨

દાદાબાવા છોડી ચાલ્યા, કેને નાવ્યું કામ. શાને માટે. ૨
આંઇ તારો હુકમ હાલે ઉંઆનો ગુલાંમ;
તલ તલના લેખાં લેશે, નહી પચે હરામ૦ શાને માટે૦ ૩
તુલસીદાસ ભાવે ભજો, સેવો સુંદર શ્યામ;
રામ શરણુ નેડો રાખો, પામો વિશ્રામ૦ શાને માટે૦ ૪

પદ

હમહી કેશેમે હો બાવાજી, હમહી કેશેમે,
દુનીઆં તેરી દો દીનકી, જો ફીરતી છાએઆ, ટેક.
અજમતકી અગોથી હજરત શુલેમાનકુ દીતી,
તખત રવાને ઉનપર સાહેબી જો કીતી. આજ
ઉનોપર વખત હુંઆરે, ઉનશર કેઆ કેઆજોબીતી,
શાહે આલમને છીલટે જોખાએ, ચર ચોધર આગે
ચલાએ ॥ અબ જીને મગજખ આ, ઉનશર કેઆરે
કેઆરે બીતી ॥ હમહી કેશેમે હો બાવાજી હમહી
કેશેમે ॥ ૩ ॥ શેખ પરશીઆંને શમજ ન જોએઆ ॥
એક પલકકે કારણે શારાહી માંન જો ખોએઆ ॥
હમહી કેશેમે હો બાવાજી હમહી કેશેમે ॥ ૪ ॥

પદ

તેરેહી કારણે મે શબહીશે તોડી—શબહીશે ॥ લીઆ
તુજ શંગ જોડી ॥ તેરેહી કારણે મે શબહીશે તોડી ॥ટેક॥
લોકા કરમ હમ સબહી તજીઆ—કેઆરે કરેગો
મેરો કેઆનર કોઇ ॥ તેરેહી કારણુ મે શબહીશે
તોડી ॥૧॥ રંગીલે શાંઇશેમેરાદેલલાગા—હોણીહોએ શો
ઈશ પલ બીચ હોતી॥તેરેહી કારણે મે શબઇશે તોડી॥૨॥

પદ

દરશ બીના તરશત મોરી અખીઆં, તુંમહી પી
આ મોએ છાંડ શીધારે, ફરકરન લાગી છતીઆં,
દરશ બીના તરશત ટેક ॥૧॥
બશતી છાણુ એ ઉજડ કીનો–વીઆકુલ ભઈ રાબ
રાખીઆંરે, શુરદાસ કહે પ્રભુ તમારે મીલનકુ, જીઉ જ
લતી મુખ બતીઆં, દરશ બીના તરશત ॥૩॥

પદ

કાલી કાલી કામલીરે, કાલી કાલી કામલી ॥ ટેક ॥
ગરૂજી મન મોહન કાલી કાલી કામલીવો ॥ કાલી ॥૧॥
નાહનેકુ ગંગા જપનેકુ માલા ઓર ન ચાહીએ
શાલુ પામરીરે ગરૂજીમન મોહન કાલી કાલી કાંમલીરે
કાલી કાલી કાંમલી ॥ ૨ ॥

પદ

અંગ નમે કસુઆ બોલે કસુઆ બોલેરે એ મન ઠાગુઆરે,
બધાઆં અખીઆં મોરી ફરકન લાગી કબુ આવે શુરીજન વારે,

પદ

નેનોમે લાલ લાલ દોરે ॥ ટેક ॥ મેરે પીઆકો
શામલી સુરત ઉન પર વારૂગી લાખ કરોડ, નેનોમે ॥૧॥
અખીઆમે લાલ દોરે ॥ ચેઆર પેહેર રેન મોએ
તલપ ન દીતી ॥ ભોર ભએ શંગ તોડો ॥
નેનોમે લાલ દોરે અખીઆંમે લાલ દોરે ॥ ૨ ॥

પદ

બોલન લાગીરે ચીડીઆતું બોલન લાગી ॥ ટેક ॥
બાજી ગજરવા હુઇ ફજરવા હર શમરનકી વેલારે,
ચડીઆ તુ બોલન લાગી,

પદ

મેરા મનવા લાગો પીઆજી તુમશે, ચીટવા લાગોરી
પાંન પાન ચુડીઆં પોકારે, ડારી ડારી કઉઆરે,
તલપ તલપ મોરી રેન બેહાંની ઉઠેપીઆ અબ
જાગોરે ॥ મેરા મનવા ॥ ૧ ॥

પદ

આપે ખેલ ખેલંદા દુલા આપે ધંધા ધારીરે,
આશમાંનોકે તંબુ તાંને જમીન ગલીચા ડારીરે;
ચાંદ શુરજ દો શમે બનાએ બશતી આલમ જારીરે; ટેક
નરશા સરસ દો પાસે ડાલે બાજી બીકટ કરારીરે,
જીનકી ગોત પકી ઘર આવે ઓઇ બડા ખેલારીરે,
પાશા પાશા જુગત શારી પાશા કીશે ખેલાડીરે,
મન માંને છઉ શમજ રહો આખર ગોર અધારીરે,
રાત પડે તબ શોરેહના દીનકુ ધંધા ધારીરે,
કહેત કબીરા સુન ભાઈ સાધુ, ઓઇ બડા ખેલારીરે.

પદ

પરભુજી તારો તો હમે તરીએરે હમે તરીએરી
શાંઈઆજી તમો તારોતો હમે તરીએરે ॥
તમો બીનાં કોઈ દીશત નરેહી ઉતરોઈ પાર

ઉતરીએરે ॥ પ્રભુજી તમો તારો તો હમે તરીએરે.
હમે તરીએરે હમે તરીએરે ॥ શાંઇજી તમે તારો
તો હમે તરીએરે ॥

૫૬

તુંઇ મન ભાવે તુઇ મન ભાવે, તુંઇ તુંઈ કરતે અલી
રેન બહાવે ॥ટેક॥ તુઇ મન ભાવે તુઇ મન ભાવે॥
હે કોઈ બાંમન જોશી મેરેમે જો દેઉગી નામશો
તેરે. ॥અબ ગર આવોની મેરે ચીત શેહેરે.॥ તુંઇ મ
ન ભાવે તુઈ મન ભાવે.॥ તેરે ચાહાવન મોએ નીં
દ ન આવેં ॥ તેરા મુખ દેખું હાંરે મેરા શબ દુખ
જાવે ॥ તુંઈ મન ભાવે તુંઈ મન ભાવે ॥

૫૭

પીઆજી ,તેરે કારણે મેને કેઆ કેઆરે કીતા ॥
નીજી તેરે કારણે મેને કેઆ કેઆરે કીતા ॥ ॥ટેક॥
છાંઇ કરવત બરે હોદા શીશ અપણે લીતા ॥ પી
આજી તેરે કારણે મેને કેઆ કેઆરે કીતા ॥૧॥
દેશ બદેશ મે ફીરી ટુક પાઉ વાલ ન બેઠી—એહીમાં
જલકે શમુદરમે ધાએ કર પેઠી ॥ પીઆજી તેરે
કારણે, શાંઇજી તેરે કારણે મેને કેઆ કેઆરે કીતા. ॥૨॥
એ છાંની ચુડી લાએ કર પીઆ મેરી નીંદ ગુમાઈ
એ અવગુણ કીતા શાઈશે સારી દુનીઆ દેખ લો
બાઈ ॥ પીઆજી તેરે કારણે મેને કેઆ કેઆરે કીતા ॥૩॥
કાંટા કેરી શાંથરા મોએ નીદ ન આવે, શારી દન
આવે શારી દનકી ઉજાગરી હરે મેરી ન લાગી પલક ॥

પીઆજી તેરે કારણે મેને કીઆ કીઆરે કીતા ॥૪॥
મેહેમુદશાહકાં જાનેઆ ભેદ આપણા નાં દીતા—
આંગોએ આંગ લગાએ કર અબ મોએ છેહ કીઉ દીતા
પીઆજી તેરે કારણે મેને કેઆ કેઆરે કીતા. ॥૫॥

પદ

શાચા શાહેબ શેવીએ મોરી આશા પુગે જીનકે, શરપર તું ધણી વે કાહેકુ જુંરે ॥ શાચા સાહેબ શેવીએ મોરી આશા પુગે ॥ટેક॥ ભોર ભયે શર ભાર લેહે તું શબકા શાંઈ શબકી ચંતા હુંજકુ હોએ કીડીકું નજર આઇ ॥ શાચા શાહેબ શેવીએ॥૧॥
શબકે પેહલે પીઉ આપને શબકી વાછા લીની
જીનકુ જેશી ચાહીએ ઉનકુ એશી દીની॥
શાચાસાહેબ શેવીએરે મોરી આશા પુગે ॥૨॥

પદ

કરેગા સાહેબ હોએગા શોઇ ॥ ટેક ॥
દરશ તેમ દરશતેમ શુરીજન શોઇ ॥ પેદા કરનહારે તોએ કરત ન લાગી બાર શુકલ સંસાર જેશી બડી ફુલ બોઇ ॥ એક તુ દુજા ન કોઇ ॥ દરશ તેમ દરશતેમ શુરીજન શોઇ. એ માલી મન બાવ રે શુનો માલી મન બાવરે તમો બીના કચુઅ ન શ રે ॥ નેકી બદીકી જુંગત શબ જોઇ ॥ એક તુ દુજા ન કોઇ ॥ કરેગા સાહેબ હોએગા શોઇ ॥
એક તું દુજા ન કોઇ ॥

૫૬

મુજેઇ મેલાવોરે મેરા પીઉના ઉશે દેઉગી બં ધીઆં મેરા બાક્ષા જીઉ ॥ ટેક ॥ જો મીલુ મેરા પીઆજી એક પલ ન છોડું પાશા દેખત મુખડા સબ દુખ જાવે તો પુન મ નકી આશા ॥ મુજઈ મેલાવોરે પીઉજી ॥ જો મુજે હોતી પંખા તો મેં ઉડકર જાતી જોગં ન હો અંગુ ભભુત લગાતી, તો શાહ અપણા રે પાંઉ ॥ મુજેઈ મેલાવોરે મેરા પીઉ ॥

૫૬

દેને હારો શઈઆં અલી મુકુ દેવન હારો શઈઆં ॥ટેક॥ કાઓ કીશીકે દાવ ન લગીઆ ॥ કાઓ કી શીકી ગન નહી ॥ મોકુ દેવન હારો શઈઆં ॥ પેઆરે મોકુ દેવન હારો શઇઆં ॥ ૧ ॥ તુમઈ ઠાકોર મેરે શદા શે મનકે ॥ તુમ બીના ગત નહી, મોકુ દેવન હારો શઇઆં ॥ ૩ ॥ તમ જીવ પાલેઓ જલ થલ નાંઇ ॥ જીવો સમરંન શાંચ ધની મોકુ દેવન હારો શઇઆં ॥ ૩ ॥ દાશ બંદી પર ખેર મેહે કીજે ॥ તુમારે જે હંમ આએ ॥ મોકુ દેવન હારો શઇઆં ॥

૫૬

રેન બધાહો લાગી ॥ રેન બધાહો લાગીરે શઇઓ રેન બધાહો લાગી ॥ ટેક ॥ જગમગ જોત મીલન ભ એ તારે ॥ ફુલ બાશ ન કમલાની ॥ શઇઓ મો

રી રેન બધાઓ લાગી ॥ ૧ ॥ ચંદર શુરજકી હુંઇ ઉજવાલી દીપક જોત ભાંગીરે ॥ શઇઓ મોરી રેન બધાહો લાગી ॥ શુરદાશ કહે પરભુ તુમારે મીલનકુ ॥ જોરે ભઇ ઉઠ જાગીરે ॥ શઇઓ મોરી રેન બધાહો લાગી

૫૪

રેનતો ઘટને લાગીઆં જાગીલો ॥ પૈઆરે મેરે માં રે ॥ ઉઠાની પીઆ હમતમ કરલે રસકી બતીઆં ॥ રેનતો ઘટને લાગીઆ ॥ ટેક ॥ થોડીશી રજની આંન રહીરે જાગો લગરવા ॥ જાગો કીઉની લગા ઓની છતીઆં રેન તો ઘટને લાગીઆં.

૫૬

આવો લાલન મુખ દેખુ મેં તેરા શબ દુખ જાવે મેરે હઇડે કેરા ॥ આવો પીઆ મુખ દેખુ મે તેરા ॥ટેક॥ તુ તો મેરા જનમ શંગાતી હુંતો તમારે રંગ ડેરે. રાતી ॥ આવો લાલન મુખ દેખુ મે તેરા ॥૧॥ જીઉ તીઉ કરને નેકી કીજે ॥ નેહે લગાકર છેહ ન દીજે ॥ આવો પીઆ મુખ દેખુ મે તેરા ૨॥ જીવોકી બેધનાં કીશેહ ન કહીએ ॥ છાંની આગ ભીતર સહીએ ॥ આવો લાલન મુખ દેખુ મે તેરા ॥૩॥ શાહેઅલજી અલાહું પેઆરા ॥ મીઆઆ કાજી મેહમુદ દાશ તુમારા ॥ આવો લાલન મુખ દેખું મેં તેરા ॥

પદ

ગામ તુંરકાને ઘેરીઊં બંધ જાલેઆરે ભાઈ– મેલી શકે તો મેલાવજોરે રૂડા રામજી ભાઈ ॥ ટેક ॥ તુરકાની ફોજાં જો ઉલતી ચડે ઘોડે ગામડું રે લીધું ॥ ઘરમે બેઠા ધાઇને તેઆરે બારણું રે દીધું ॥ ગાંમ તુંરકાને ઘેરીઊં ॥૧॥ એ તુરકો છે ઉતાવરો વટલાવશે માહારી કાયા ॥ હું કેમ વટલશ વે પીયુ મેરી જોબન રામસે માએઆ ॥ ગાંમ તુરકાને ઘેરીઊ ॥ રાજે જેહારે બંધ જાહાલી લઇ ચાલશે તેહારે કાંપશેરે માહારી કાયા ॥ વીખ ખાઈને પરાંણ કહાડશું હવે મેલી દેશું રે માએઆ ॥ ગામ તુરકાને ઘેરીઉં ॥ ૩ ॥ દેવ દેહરાં વચે તું અખેલી માહરો પ્રાણ છે કાચો જે ઘડી ઘડીની કરૂં વીનતીરે, માહરો રાંમજી બુજો ॥ ગામ તુંરકાંને ઘેરીઊં ॥૪॥ દેવ દેહરાં હું પુંજતી તાં હથી મોટે ઘર ચાલી કાજી મેહેમુદને ગોદરેરે ॥ હમોને નીઆલથી ટાલી ॥ ગાંમ તુરકાને ઘેરીઉ ॥ બંદ જાલેઅરો ભાઇ ॥ મેલી શકતો મેલાવજોરે રૂડા રાંમજીભાઇ.

પદ

આજ મોરી અખીઆં પલક ન લાગી ॥ પલકન લાગી મોરી શઅ રેન જાગી ॥ આજ મોરી અખી આં પલક ન લાગી ॥ટેક॥ શુનોકેરા દીઅરા રૂપેકેરી બાતી ॥ પરમદી બુદાં પડતી મોરી છાતી ॥ આજ મોરી અખીઆં પલકન લાગી ॥ ૧॥ શુનેદી શરાઈ વારી રૂપેદા પેઆલા ॥ ભર ભરદે મેરા શારૂ મન

વાલા ॥ આજ મોરી અખીઆં પલક ન લાગી ॥ ૨॥
શુનદી અગોઠી ઊપર જરદ નગીના ॥ આજ મેરે
પીઆ બીના શબ જુગ શુનાં ॥ આજ મોરી
અખીઆં પલક ન લાગી ॥ ૩॥ ચંદની રાતકુ નીર
મલ તારે ॥ અબકુ બાછોએઓ મેશોમેરે પેઆરે આ
જ મોરી અખીઆં પલક ન લાગી ॥ ૪॥ એક નડ
શુધી દુજી નદ છુટી ॥ આજ મેરે પીઆ બીનાશ
બ રેન જુઠી ॥ આજ મોરી અખીઆં પલંક ન
લાગી ॥ ૫॥ શુલતાંન ઇઆર તુમેરા તુ શાહેબ ગાજી
મેરી શુન તેરી નોબત બાજી ॥ આજ મોરી અખી
આં પલક ન લાગી ॥૬॥

૫૬

ક્યા તે બોઇઆ ઇશ ખેતમે ખેતરકે ભોગીા જી
ને ઓબાલા દેખીઆરે વે નર હોએ જોગી ॥ ટેક ॥
એ ખેતો મે ફુલ ખેતાં હે ખેત અપનારે
જોઈ ॥ એ ખેતોમે કછુંએક નીપનારે હાને.
બોએઆરે શોઇ ॥ ક્યાતે બોઇઆ ઇશ ખેત
મે ॥ ૧ ॥ એ ખોતોકી તુજ શુધ નાહી પંનછુ
બોલે એક આવે ગેઆનકી ગોહૂન બીનારે હુડ
કાંહશે રેથાવે ક્યા તે બોએઆ ઇશ ખેતોમે ૨॥
જમે માંગે શબ ખેતુ કીઆરે કોઇ શંગ ન આવે ॥
તુરી પેઠા કારણારે પોહુ ભરવાને જાવે ॥ ક્યાતે
બોઇઆ ઇશ ખેતમે ખેતરકે ભોગી ॥ ૩ ॥

પદ.

મેલીશી ગોદડીઆ બાપુ ધોવ કીઉ નડારીરે ॥ તન કરૂ તખતા મન કરૂં પાંણીરે ॥ ટેક ॥ ચીતકું શાબુ લગાઉ ધોવે ગુરૂ ગેન્આનીરે ॥ મેલીશી ગોદડીઆ બાપુ ધોવ કીઊ ન જાનીરે ॥ ૨ ॥ સીનલશા પાંણી આવેગો શુરીજન ગોડ્દી શુરાંનીરે ॥ મેલીશી ગોદડી આં બાપુ ધોવ કીઉ ન જાંણીરે ॥૩॥ જમનાકો નીર તીર વાંકો નીરમલ પાણી રે ॥ આવેગો મેરો રશીઆ ઓધી ગોદડી પુરાંનીરે ॥ મેલી ગોદડીઆં બાપુ ધોવ કીઉ ન ડારીરે ॥૪॥ કોરીશી ધાઘરીઆ ઠંડાશા પાણી શો ગોદડીઆ ધોવેરે બાપુ શુદ ગુરૂ ગેન્આંનીરે॥ મેલી શી ગોદડીઆં બાપુ ધોવ કીઉ નજાનીરે ॥ ૪ ॥ કેહે તુ કબીર શુનો મેરે પરાંની ॥ સંતકી મોધર મારો રશી હે પુરાંની ॥ મેલીશી ગોદડીઆં બાપુ ધોવ કીઊ ન દારીરે ॥ ૫॥

પદ

માઇજી મુજે જાના પીઆજીકે દેશ ॥ માઈજી મુ જે જાનાં પીઆજીકે દેશ ॥ શોવત શોવત ઊઠ ન શકતી ॥ ચુડીઓને ખાઆ ચુન શ્વેત ॥ માઇ મુજે જાનાં પીઆજી કે દેશ ॥ સાસ બુરી મોરી નનંદ હઠીલી કેશેરે બનેગો હેત ॥ માઇ મુજે જા નાં પીઆજીકાં દેશ ॥ કેહેતો કબીરા શુનો બાઈ શાધુ વોહી હમારા દેશ. માંઇ મુજે જાનાં પીઆજી કે દેશ ॥

૫૮.

દરશન હમોને આલોરે ॥ ઓ શામી માહરા દરશ ન અમોને આલો ॥ ટેક ॥ જે બોલડા તમે બોલેઆરે હતા તે બોલડા તમે પાલોરે ॥ ઓ શામી માહરા દ રશન હમુને આલોરે ॥ ૧ ॥ દરશન આલીને પેહેલા પધારો॥ દુખ ને દાહેલા તમે ટાલોરે ॥ ઓ શામી મા હરા દરશન હમોને આલો ॥૨॥ નાહી ધોઇને શમરણુ કીતાં નેનોમાં કાજલ શાલોરે ઓ સાંમી માહરા દરશન અમોને આલો ॥ ૩ ॥ નરશઇઓ શાંમીની વીંનતી કરે છે હવે મોહને પાર ઉતારોરે ॥ શાંમી માહારા દરશન અમોને આલો.

૫૯.

કુંઆ શોઇઆ ઉઠ જાગરે ઓ ભોરેમન ॥ ટેક ॥ મેરા રે શાંઈ કબુ ન શોવે ॥ તુ કુંઆ શોવે દન રાતરે ॥ કુંઆ શોએઆ ઉઠ જાગરે ઓ ભોરે મન ॥ ૧ ॥ જીને શોઇઆ ઉને લાભ ગુમાએઆ ॥ જાગે ઉનકા માગરે ॥ કુંઆ શોએઆ ઉઠ જાગરે ॥ શોવન કે દન બહુત ભર હે જાગનકી એક રાતરે ॥ કુંઆ શોઇઆ ઉઠ જાગ રે ॥ ૩ ॥ કેહે કાજી મેહેમુદ તું મેરારે શાંઈ ॥ શોવત શોવત સારી ઉમર ગુમાઇ ॥ કુંઆ શોએઆ ઉઠ જાગરે ઓ ભોરે મન ॥ ૪ ॥

૫૯

ધનની શોભા તો ધર્મ છે, ધર્મે ધન પાવે, ટેક

આપણુ તો ઠેકાણે મેલીએ, જે દેવાળે ન જાવે,

દાન તો પાત્રને દીજીએ, અંતકાળે કામ આવે. ધનની ૧
કાલર્યં વાવો તમે કાંકરો,ખેતર બીજ ખાવેરે,
અભ્યાગતને આપતાં થોડે ઘણું થાવેરે. ધન ૨
ઉદરભરવાને આપણું, જ્યાં ત્યાંથી લાવેરે;
લઇને દઇ નથી જાણુતા, કપટ જોખ કા'વેરે. ધન ૩
આપ કશીને પરને પોખિયે, તો ભૂધર મન ભાવેરે;
કળિયુગમાં હવે કોક છે, તે દીઠામાં નાવેરે. ધન ૪
આંખુવાળાને ઓળખો વિહંગમ વાટ બતાવેરે;
ભોજલ કહે ભવ દુઃખ ભાગશે, જો ગોવીંદ ગુણ
ગાવેરે. ધન. ૫

પદ

મધકે મતવાલે નેન ખોલ કીઉન પલકા ।। ટેક ।। એ ધરન લાલી લાલ મીતી લંહેર લલકે મુખતો પુનમ ચાંદશી જોત જલકે મધકે. મતવાલે નેન ખોલ કીઉન પલકા ।। ૧ ।। શારી રેન પીઆરો જાગી ન લાગી મોરી પલકા ચાલતો ગંદશી ચાલે એશી એશી આઇ બન કર. મધ કે મતવાલે નેન ખોલ કીઉન પલકા ૨।। કેહેતે ગોપાલ લાલ મોપર રાખો એશો પેઆર મનતો મધન ભએ શુખશે જો રમતા. મધકે મતવાલે નેન ખોલ કીઉન પલકા ।। ૩ ।।

પદ

આવેગા શો જાવેગા જીવેગા શો મરેગા શાંઇકે ચરન પર રંગભરી રમેગા ।। ટેક ।। ઇઆંકો શીતાફલ ઇઆં

કોરે લીંબુ ઇઆંકો મુસલમાંન ઇઆંકોરે હીંદુ. આવેગા શો જાવેગા જીવેગા મરેગા ॥ ૧ ॥ ઇઆંકો કતરો ઈઆંકી જારી ઈઆંકો પુરખ ઈઆંકીરે નારી. આવે ગા શો જાવેગા જીવેગા શો મરેગા ॥ ૨ ॥ કહેત કબીરા કેઆ ભએ શોહોર. એબરાતી નગરીઆં ધુશ ગએઓ ચોર આવેગાશો જાવેગા જીવેગાશો મરેગા. શાંઇ કે ચરનપર રંગ ભર રમેગા ॥ ૩ ॥

પદ

આજકા લાએઆ લીજીએ કલ કીનીઉને દેખી, એક પલ રેહેને નપાવશી જબ ઉતરેગી ચીઠી ॥ટેકા॥ અરે હાંજી શોંગી પીઠ બાજારકી શબકોઇ શોદેકું આએઆ. શેઠને બેરાયા લાભકુ ઇઆંતો મુદલ ગુ માએઆ. આજકા લાએઆ લીજીએ કલ કીનીઉન દેખી ॥૧॥ અરે હાંજી શાચા શોદા જીને કીઆ શો નર લાભ લે છુટે. કુડા શોદા જીને કીઆ વો નર ખાડમે ગુતે. આજકા લાએઆ લીજીએ કાલ કીનીઉને દેખી ॥૨॥અરે હાંજી કહેત કબીર મેને બન જ કીઆ તોમે ઈઆ બુધ પાઈ. રાહામે મીલીઆ શતગરૂ ઊને દરઘા બતલાઇ. આજકા લાએઆ લીજીએ કલ કીનીઉન દેખી એક પલ રેહેને ન પાવશી જબ ઉતરેગી ચીઠી ॥ ૩ ॥

પદ

બાંધી હોએરો લાખરે ખોલી કછુઅન પાવે આપ હાણુ ને જગ હશા દુજી હોહમત જાવે ॥ ટેક ॥ જુગ શારા બીખ ભરા એ દુખ જાએ કાંહાંશે કહીએ. શુનેકી

જાહાલ પાનીમાં અપને હાતો ખોઇ. બાંધી હેશો લાખરે ખોલી કછુઅન પાવે ॥ ૧ ॥ એ જુગ શારા મેલ રહે આ બાજીગર મોટા દેખો તમાશા દુરશે શબ ધનધા ખોટા બાંધી હઇશો લાખરે ખોલી કછુઅનપાવે. ॥ ૨ ॥ છાની આગ ભીતર રાખે ધુઆ બાહેર નહોશી. દુખશો પનજરમ હે નહી કોઇ બઈદ ન જોશી. બાંધી હોઈશો લાખરે ખોલી કછુઅન પાવે ॥ ૩ ॥ દરવાજે મુદ કોફલ દીઆ ફીલી અપનેરે હાંતો શાચા સાહેબ ખોલશી કાજી માંહામુદંકી બાતો બાંધી હોશો લાખરે ખોલી કછુ અન પાવે આપ હાંનનેજગ હશા દુજી હોરમત જાવો॥૪॥

પદ

મેં મતવાલા હર નામેકા મુજે કોઇ મત છેડો મેં માર બેહું હર ફીશીકું તમ દુર ખડે રેહેવો ॥ ટેક ॥ હાથી કોણુ હશાબમે મેંતો બાધકું જે મારૂં શહીકું ફીરૂં ધું'ડતા 'બન બન પોકારૂં. મેં મતવાલા હરનામકા મુજે કોઇ મત છેડો ॥ ૨ ॥ મેરે હાતમે શમશેર .હે ઉશે ધાર ખરેકી. કોઈ લડનાં હોએતો લડ લીજે મુજે હોંશ લડનેકી. મેં મતવાલા હર નામકા મુજે કોઇ મત છેડો ॥ ૩ ॥ મેં મેરા ઘર છાંડીઆં જાંહાં તાંહાં પોકારૂં મેરી નજરમેં ઈલાઇ આવે જીશે તીશે મારૂં. મેં મતવલા હર નાંમકા મુજે કોઈ મત છેડો ॥ ૪ ॥ મેરી નજર હે શાહેબમાંહે ઓર કોઈ અન આવે જો કોઇ મેરી બીચમે બોલે શો તો શીરમેખાવે મેં મતવાલા હર નાંમકા કોઇ મુજે મત છેડો ॥ ૫ ॥ અજબ પેઆલા પરેમકા અશર મેરે આએઆ મશત ભએઆ ગોપાલીઆ ઉને શબ રશ પીલાએઆ મેં મતવાલા હર નાંમકા મુજે કોઇ મત છેડો ॥ ૬ ॥

૫૬

ઓ મન ગાફેલ ગફલત છોરદે કછુ શમજ શવેરા
સાંઈશેથી શનમુખહે હુઆ કોઇઅન તેરા ॥ ટેક ॥ પા
ની પવન મીલાએકર એક જુગત જમાઇ પંચ થેશો
નવ ભએ તાથે દઆ બનાઇ. શાહેબને અપની શેવાકું
એક આશ ઉપાઇ. ઓ મન ગાફેલ ગફલત છોરદે
કછુ શમજ શવેરા ॥ ૧ ॥ ગરભવાશ તન તાપશા દુખ
બહોત ધનેરા શાંઇ લેખા માંગશી કછુ મલેન તેરા
કરની પાર ઉતરની કછુ સમજ શવેરા. મન ગાફેલ
ગફલત છોરદે કછુ શમજ શવેરા. ॥ ૨ ॥ ચુઆ ચન
દન અરગજા કુમકુમ લગાએઆ લોભ કીઆ અભે
માંનીશું શારા જનમ ગુમાએઆ શાચા શાહેબ પી
છોહે ઉશે કીઉ બીશરાએઆ. મન ગાફેલ ગફલત છો
રદે કછુ શમજ શવેરા ॥ ૩ ॥ હશતો રંગ દેખકર
મનમેં ઉલટાનાં કુલ જુગમે એક નામ હે એક નામ
હોવે તે નહી જાનાં ઉંચા મનદીર માલીઆ આવા તેરા
મન માનાં. મન ગાફેલ ગફલત છોરદે કછુ શમજ
શવેરા ॥ ૪ ॥ બીકત નદીઓમેં બેહેચલા વાંહા થાગ
નપાએઆ. ભવશાગર શનશારમેં શતગુરને બતાએઆ
બનજ કીતા લાભકુ ઇંઆ મુદ્દલતો ગુમાએઆ. મન
ગાફેલ ગફલત છોરદે કછુ સમજ શવેરા ॥ ૫ ॥ ઇઆ
તન ઉઠકર જાએગા જાએ જંગલ દેહેરા શાંઈ લેખા
માંગશી કછુ ચલે ન તેરા કરણી પાર ઊતરણી કછુ
શમજ શવેરા ॥ ૬ ॥ અરે બશ બંડી પીઉકી ભીગતી
બીના પાછે પછતાઆ. ધંધા રામ સુત માતા પીતા
કછુ કામ ન આએઆ. મન ગાફેલ ગફલત છોડદે ॥૭॥

પદ

પીજી પનીઆંરે મોરી જાએ છે બલા પાંની ભરત
હું લાજ મરૂછું મારે આંગણીએરે કોઈ કુવડો ખનવા
પીહું પનીઆરે મોરી જાએ છે બલા ॥ ટેક ॥ પાણીઆં
ભરત મોરી શુદ બીશરાંની—મારો ટુંટ ગયો નવશરો
હાર પીહું પનીઆંરે મોરી જાએ છે બલા ॥ ૧ ॥ શર
પર ઘડુલો ઘડાપર ઘડુલી મોરી ઉઢનીરે હીરા રતન
જડાવ પીઉ પનીઆંરે મોરી જાએ છે બલા ॥ ૨ ॥
કહેત કબીરા સુનો ભાઇ સાધુ અબ મે કેતે વાર કરૂરે
પોકાર પીહું પનીઆરે મોરી જાએ છે બલા ॥ ૩ ॥

પદ

મોરી ઘઘરીઆં ભારી કરી માઇ મોરી ઘઘરીઆ
ભારી ॥ ટેક ॥ પણુ ગટકો નહીરે ભરોશો છાંડ ચલી
પનીઆરી; શોહોરી માઇ મોરી ઘઘરીઆં ભારી ॥૧॥
એક ભરગઇ દુજી ભરનેકુ આઈ અબ મોરી ભરનેકી
બારી. હેરી માઈ મોરી ઘઘરીઆં ભારી. ॥ ૨ ॥
કહેત કબીરા સુનો ભાઈ સાધુ ગોત્રનદકી ગત નેઆરી
હેરી માઇ મોરી ઘઘરીઆં ભારી ॥૩ ॥

ચાબખો.

મુરખો રળી રળી કમાણોરે, માથે મેલશે મોટો પાણો. ટેક
ખાઇ ખુતીને ધન ભેળું કીધું, કોટી ધ્વજ કહેવાણો.
પુન્યને નામે પા જૈ ન વાપર્યો, અધવચથી લુટાણોરે. મુર. ૧
ભર્યા કોઠાર તારા ધર્યા રહેશે, નહીં આવે સાથે એક દાણો;
મશાણુની રાખમાં રોળાઈ, ગયા કૈક કોણ રંકને રાણોરે. મુ.૨

મંદીર માળીયાં મેલી કરીને. નિચે જઇ ઠેરાણો;
ભોજોભગત કહે મુવા પુઠે જીવ ઘણો ઘણો પસ્તાણોરે. મુ. ૩

ચાબખો.

મુરખો મોહી રહ્યો મારૂં રે, તેમાં કાંઇએ નથી તારૂં. ટેક
સાત સાયર જેની ચોકી કરતા ફરતું નિર ખારૂં;
ચૌદ ચોકડીનું રાજ ચાલ્યું ગયું, રાવણાદિક વાળું રે. મુ. ૧
દુખને તો કોઈ દેખે નહીં. ને સુખ લાગે સારૂ;
વેળા વેળાની છાંયડી તારી, વળી જાશે વારૂ રે મુરખો. ૨
હરિભજનમાં હેતજ રાખો, સ્મરણ કરો સારૂં;
ભોજો ભગત કહે રાખો રૂદેમાં પ્રભુનું ભજન પ્યારૂ. રે મુ. ૩

ચાબખો.

ભગતી શીશ તણું સાટું રે, આગળ વસમી છે વાટું—ટેક
એક દિવસ તો આવી બની રાજા મુરધ્વજને માથે;
કાશીએ જઈને કરવત મુકાવ્યું, હરિજનને હાથે રે. ભગતી.૧
સત્યને કાજે ત્રણે વેચાણાં, રોહિદાસ ને રાણી,
રૂષીને વાસ્તે રાજા વેચાંણો ભરવાને પાણી રે. ભગતી. ૨
પેહેરો પટોળાં પ્રેમનાંરે તમે શુરવીર થઈ ચાલો;
ભોજોભગત કહે ગુરૂ પ્રતાપે, અમરાપર મહાલોરે. ભગતી ૩

ચાબખો.

મન ચઢયું માટપને મોળેરે, પ્રભુ એની વેળા કેમ વાળે—ટેક
મહાજન કહે અમે ધરમી કહેવાઇએ, દુધ પાઈ મીંદડાંને પાળે;
મોટું થાય ત્યારે મોકળું મુકે. પછી ઉંદરનો દાટ વાળેરે. મ. ૧
ચાર પાંચ ભેશો આંગણે દુજે, છોકરાનાં પેટડાં બાળે,

આડોશી પાડોશી છાશ લેવા આવે ત્યારે, વાલાં સગાનો
શોક પાળે રે. મન. ૨
ખોટી દાનત તેથી ખાવા મળે નહી, દીકરીનું ઘરેણું ગાળે;
સાસરે જાયને સાસુ પુછે ત્યારે એનાં માવતરનું મોં વાળેરે. મ ૩
સોનું શોધે ને રૂપું રે શોધે, કથીરને શું ગાળે,
ભોજો ભગત કહે કાસાકુટને, પીતળ શું ઉજાળેરે. મન. ૪

ચાબખો.

મુરખે નાર કુભારજા આણી, એનું ઘર કર્યું ધુળ ધાણી—ટેક
પાંચ માણાંની લાપશી ભરડી, માણાની ભુંજી ધાણી.
ઘીના ગોણીઆ ઢોળી નાખ્યા, દુધમાં રેડયું પાણીરે, મુ. ૧
વાર પરબે વઢવાડ કરેને. કળો કરે જાણી જાણી..
છોકરાને માથે છણકા કરે ને ચુંટીઆ લે તાણી તાણીરે. મુ. ૨
ખરે બપોરે રસોઈ નીપજાવેને, રાંઢે જાતી પાણી,
છોકરાંને મારી સુવારે. પછી જાય ઓલાવા રાત જાણીરે. મુ ૩
ટાઢું શીળું કંથ આગળ ઝોંસે, મરે જયારે ભુખ તાણી.
સાંજ પડે ઘેર પાટકીને આવે, ઉપર જાતાં રીસાણીરે. મુ ૪
પટીઆં પાડી આંખ આંજીને આથડે, સાસરે પીઅર ન સમાણી.
ભોજો ભગત કહે ગુરૂ પ્રતાપે, ઉતરેલ નાર શીદ આણીરે. મુ. ૫

ચાબખો

એવું દુખ જગતમાં ભાળીરે, પરણી નાર પીયર પાછી વાળી.
કડલાં કરાવું ત્યાં કાંબીને વળગે. વીંછીયા લેવરાવે મોં વાળી.
ચણીઓ શીવડાવું ત્યાં સાડલો માગે, કાપડું કરાવે કજીયાળીરે,
ધાર્યું ન થાય તો કરે ધીગાણુ, છાજીયાં લેતી ચાલી,
તપ કર્યા વિના તરીયા નરનું, પંડ નાંખે પ્રજાળીરે. એવું ૨
બેચાર બાળકોને બે ચાર બાળકી, પેટડાં નાંખે બાળી,

ખાતું ખાતું કરતાં ખસવા દે નહીં, જાતાં રાખે ઝાલીરે. એ. ૩
એક કહે મને ગરીઓ અપાવો, એક કહે ઝાળી,
ભુતડાની પેઠે વળગે ભેગાં થઈને, ખરચ કરાવે ખાલીરે. એ. ૪
ચેતે નહીં તો સુખ ન પામે, પડે પેટમાં નાખવી પાળી,
ભોજો ભગત કહે હરિ ભજવા ન દે તેને, ઘરમાં રાખે કાણુ ઘાલીરે એવું. ૫

ચાબખો.

મનમાં જે કરતા મોટાયુરે, એની ઉપડી ગઈ પાયું—ટેક
જ્યારે બાળકો જન્મ થયો, વાગીયું વધાયું;
જમડા આવીને જીવ લઈ જાશે, એની વાંસે રૂવે બાયુરે; મ.૧
સેજ સિંહાસનને ચમર ઢળે. ચોય દશ ફોજું છાયું,
ઉડી ગયાને ઊજડ થયા, એની ગઢ કોઠાને ખાયુંરે. મનમાં ૨
ચાકર નોકર આવીને સલામો ભરતા, કરતા ઠકરાયું;
આકડાના તુર જેમ ઉડી ગયા, એ તો વીટાળીએ વાયુંરે. ૩
સદગુરૂ સંતને જેણે સેવ્યા, તેની ધન ધન કમાયું;
ભોજો ભગત કહે વૈકુંઠ પુગ્યા તે દેતા નગારે ધાયુંરે મ. ૪

ચાબખો.

એ તો અમર ફળ વેડયુંરે, ફળી એ પુરવની ખેડયું—ટેક
પાખરીયા પહોંચી ગયા, થઈ રણ ખેતર રીડયું,—
ભલે ધીંગાણે ભાલાં ઉડે, ઉડે તરવારની છોળ્યું રે;એતો૧
સંસાર સાગર મથી મરે, માંહીં મળે ન સુખ ખોળ્યું;
તેમાંથી કોઈ પાર ન પામે, જેમ કાગડે કુંભ જળ ડોળ્યુ ૨
સતગુરૂ ચરણ જેણે સેવ્યા, તેની હરિ કરશે ભેળ્યું,
ભોજો ભગત કહે ભાવે ભજો તો, થાય રંગની રેલ્યુંરે એ. ૩
આ છે પંખીડાંનો મેળોરે, ભવો ભવ નહી રહે ભેળો.

સરવે વાતે સંપ કરીને, કુસંપ પરો મેલો,
ચંચળ મન ચોયદશ ચાલે, તેને એક ઠેકાણે આણો,
ભોજો ભગત કહે હરિ ભજો તો, ઠરવાનો ઠેકાણોરે જીવ. ૪

ચાબખો.

જગતમાં શું રહ્યા માલીરે, ભરાણી પાપ તણી પાલી—ટેક.
ભામની મળી જાણે ભગવાન મળ્યા, એવી અંતરમાં વાલી,
કામની કાંઇ તારે કામ ન આવે, સુખ જાશે ચાલીરે. જ. ૧
અલેક ધણીની ઓળખ પડયા, એ ખેપ નહીં જાય ખાલી,
ભરમે થાકી જીવ ભુલી ગયો, એને જમડા જાશે ઝાલીરે. જ. ૨
પેટ ચોળીને શુળ ઉપજાવ્યું ને જીવને ઘાત ઘાલી,
ભોજો ભગત કહે ભજન કર્યાં વિના ઠકરાઈ છે ઠાલીરે. જ. ૩

ચાબખો.

અરે તમે જુવોની જાગીરે, દુનિઆં ડોલવા લાગી ટેક.
ચાલી ગયો લતો સમજે છે, અને લત કોકની લાગી,
મોહ પાસથી મુકત થઇને, થાય છે વેરાગીરે, અરે તમે. ૧
નોબત નગારાં ગડગડે ને, ભેર ભુંગળ વાગી,
અલેક ધણી જ્યારે ઓળખશે, ત્યારે નહી ઊગારો ભાગીરે. અ.૨
રેણી રાખી રામ ભજે જેને, એવી લેહ લાગી,
ભોજો ભગત કહે ગુરૂ પ્રતાપે થયા અમર બડ ભાગી. અ. ૩

ચાબખો.

જીવ તું નેળા વરતી લે, માથે મરણ તણો છે ભે.—ટેક.
મોટા મોટા નૃપ ચાલ્યા ગયા, તારૂં જોર શું છે
રીદ્ધિ સિદ્ધિ પડી રહી તેની, મનમાં વિચારી લેરે. જીવ. ૧

પર સ્ત્રીનું ગમન કરવામાં, સ્વાદ લાગ્યો છે તને,
આગળ તારૂં શું રે થાશે; એવી મનમાં નથી ભેરે. જીવ. ૨
પરનિંદા કરવાને પુરો, હરીરસ લાગે ખારો,
ભોજો ભગત કહે રામ ભજ્યા વિના, જંડે મોજડાંના મારો. ૩

ચાબખો.

જીવને જતન કરીને જાણો, આત્મા દુઃખેથી દુવાણો—ટેક.
વિભીક્ષણને હરિ ભેટીઆ, તેણે સાચવ્યો ટાણો,
હુંપદ કરીને હારી ગયો લંકાગઢનો રાણોરે જીવને. ૧
જાનકીજીને હરિ ગયો, ભાક્ષીમાં ભરાણો,
કોઈનું તેણે કહયું માન્યું નહી, અંતે તે મરાણોરે, જીવ. ૨
નરશી મેતો નાગર થયા, હરિને તેણે જાણ્યો,
પેહેરામણી સહું પેરી ગયા, વડ સાસુને મલ્યો પાણોરે. જી. ૩

ચાબખો.

આવો આવો લઈએ લાવોરે, મહેનત નથી ભજવાનો માવો.
ફોગટ જગમાં ફાંફાં મારો ફંદ કરે નહી ફાવો;
રસ ભરી હરિ શેરડીને મુકી, શીદને છોતા ચાવોરે. આવો. ૧
નારીના ગુણુ ગાન કરો કેમ, ગમે ન ગોવીંદ ગાવો;
મસ્ત થવા માતાના પયથી, અજા ગળે શીદ ધાવોરે. આવો. ૨
જેહ ભજે તેનો છે ભગવત, નથી કોઇનો દાવો;
એમ જાણીને ત્રિભુવન જગમાં, હરિ રસ પીવો પાવોરે. આ. ૪

ચાબખો.

સોટો ગુરૂ જ્ઞાનનો લાગ્યોરે, ત્યારથી ઝબકી હું જાગ્યો—ટેક.
પાપ કરતાં પાછો વળીઓ, મોક્ષ પ્રભુથી માગ્યો;
તજી વાસના મમતા મારી, કામ ક્રોધને ત્યાગ્યોરે; સો. ૧

આત્મ દેહથી અળગો જોયો, ભંગ રૂદેથી ભાંગ્યો;
હું કરૂ હું કરૂં ગયું હૈયેથી. વેણુ ગલોલો વાગ્યોરે, સોટો ૨
રામ રામ રગ રગમાં વ્યાપો; રહ્યા ન અંતર રાગો,
કૈક કાળ થયાં હતા ભરાણા, નિકલ્યા શંકા નાગોરે. સો. ૩
જાણ્યું જરામાં અંગ ઝલાશે, ટપ નથી ટરશે ટાંગો,
હરિ ન ભજાશે નહીં ભણાશે, ભાવે વેદ વેદાંગોરે. સો. ૪
એક સમો આવેછે એવો, બડા મહેલને રાગો,
છોડી નગ્ન સુવું સમશાને, ઝળે શરીરે સાગોરે. સોટો. ૫
ઝડપો ગુરૂ ઉપદેશ જુવાનો, અવસર નથી આઘો,
કહે ત્રિભુવન કસ્તુરી મુકી, કફ ખાશે કાગોરે. સોટો. ૬

ચાબખો

હરીનાં કીરતન રાત કતલનીરે, રમતડી છે કાયર નરની—ટેક.]
ઝુક ભજનની બોલે જબરી, પરવા નહી પરની,
થાય મરણીઆ મુરછા પામે, ઘોડ પ્રભુ પદનીરે, હરિનાં. ૧
ચડે ભરાણા સુંણે ન કેતું, કાઢે અંતરની,
મોત સામણે મુછો મરડે, બતાવે આખરનીરે, હરિનાં. ૨
તુટે તંબુર ફુટે તબલાં, ખુટે મંજીરાં.
લુટે લુંચા રાજા રૂઠે. રહે નહીં ધીરારે, હરિનાં. ૩
કડકાના ધડના કટકા થાઇ, ભાગે ન પુત ભડના,
ભરે ન પાછાં પગલાં ત્રિભુવન, ખમે દુઃખ હડનાંરે, હરિ. ૪

પદ—રાગ ગોડી

પાની મૈલા માટી ગોરી. ॥ ઈસ માટીકી પુતરી જોરી ॥૧॥
મૈ નાહી કછુ આહુન મોરા ॥ તન ધન સબ રસ ગોવિંદ તોરા ૨॥
ઈસ માટીમેં કૌન સમાયા ॥ જુહા પરપંચ જોર ચલાયા ॥૩॥
કિનહું લાખ પાંચકી જોરી ॥ અંતકી બાર ગાગરીઆ ફોરી ॥ ૪॥
કહેકબીર એક એક નીવ ઉસારી ॥ ખિનમેં બિનસ જાય અહંકારી ૫

પદ–રાગ ગોડી

રામ જપો જીઆ એસે એસે ॥ ધૃ પહેલાદ ધ્યજો હર જેસૈ ; ૧
દીન દયાળ ભરોસે તેરે ॥ સભ પરીવાર ચઢાયો બેડે ૨
જાં તિસ ભાવે તાં હુંકમ મનાવે ॥ ઇસ બેડેકાં પાર લંઘાવે ૩
ગુરૂ પરસાદ એસી બુધ સમાની ॥ ચુકગઈ ફિર આવન જાની ૪
કહે કબીર ભજ સારંગપાની ॥ ઉર બાર પાર સભ એકો દાની ૫

પદ–રાગ ગોડી

જોન છાંડ જો જગતમેં આયો લાગત પવન ખસમ બિસરાયો, ૧
જીયરા હરકે ગુન ગાવ ॥ ગરભ જોન ઉરધ તપ કરતા ૨
તવ જઠર અગન મૈં રહેતા ॥ લખ ચોરાસી જોન ભ્રમઆયો ૩
અબકે છુટકે ઠવરન ઠાયો ॥ કહે કબીર ભજ સારંગપાની ૪
આવત દીસે જાત ન જાની. ૫

પદ–રાગ ગોડી

સુરગ બાસન બાછીએ ડરીએ ન નરક નિવાસ.
હોના હોયસો હોય હૈ મન હન કીજે આસ ॥ ૧ ॥
રમૈયા ગુન ગાઈએ જાતે પાઇએ પરમ નિધાન
કયા જપ કયા તપ સંજમો કયા બરત કયા ઈસનાન ॥ ૨ ॥
જબલગ જુગત ન જાનીએ ભાવ ભગત ભગવાન
જયોં સંપે ત્યોં વિપત હૈ બિધન રચ્યા સો હોય ॥ ૩ ॥
કહે કબીર અબ જાનીઆ સંતન રિદે મંઝાર
સેવક સો સેવા ભલી જેંહ ઘટ બસે મોરાર ॥ ૪ ॥

સમાપ્ત.